

Złożenie pracy online: 2015-05-22 14:58:15 Kod pracy: 12628
--

Aneta Hasior
(nr albumu: 8128*PO/SUM)

Praca magisterska

**Wspólnota Religijna Lectorium Rosicrucianum
Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża a
zagadnienia filozoficzno -społeczne**

**Religious Society Lectorium Rosicrucianum
International School of Golden Rosycross versus social
and philosophical issues**

Wydział: Nauk Społecznych i Informatyki

Kierunek: Politologia

Specjalność: instytucje i administracja publiczna

Promotor: dr Tadeusz Mędzelowski

Streszczenie

Praca omawia zasady funkcjonowania i filozofię Wspólnoty Religijnej Lectorium Rosicrucianum Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża, jednego ze 160 Związków Wyznaniowych działających obecnie w Polsce. Prezentuje również stosunek tego Związku Wyznaniowego do problemów społecznych. Celem pracy było pokazanie, że podejście do poszczególnych dziedzin życia religijnego i społecznego jest odmienne w poszczególnych Kościołach i Związkach Wyznaniowych. Świadczy to o tym, że mniejszości religijne w Polsce to jeden z rodzajów z mniejszości składających się na społeczeństwo. Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża wywodzi się z nurtu różokrzyżowców a jej historia sięga początków XVII wieku. Do Polski idee Złotego Różokrzyża dotarły na początku lat sześćdziesiątych XX wieku.

Wspólnota Lectorium Rosicrucianum jest religią posiadającą niewielką ilość wyznawców oraz specyficzne podejście do kwestii życia i śmierci. Mimo to stanowi ważny element na mapie wyznaniowej świata oraz naszego kraju.

Słowa kluczowe

Różokrzyż, Lectorium Rosicrucianum, filozofia, reinkarnacja, społeczeństwo, zbawienie

Abstract

This thesis discusses the principles of functioning and philosophy of the Lectorium Rosicrucianum Religious Community International School of the Golden Rosycross, one of the 160 Religious Associations currently operating in Poland. It also presents the attitude of the Religious Alliance to social problems. The aim of this dissertation was to show that the approach to the different areas of religious and social life varies in different Churches and Religious Associations. This shows that religious minorities in Poland is one of the types of minorities that are making up society. International School of the Golden Rosycross derives from the stream of the Rosycrucians and its history dates back to the XVII century. Ideas of the Golden Rosycross reached to Poland in the early sixties of the XX century.

Lectorium Rosicrucianum Community is a religion which has a small amount of followers and a specific approach to the issue of life and death. Despite the fact that this is an important element of the religious map of the world and our country.

Keywords

Rosycross, Lectorium Rosicrucianum, philosophy, reincarnation, society, salvation

Dziękuję za poświęcony czas, cenne uwagi i mobilizację.

Spis treści

Wstęp.....	3
Rozdział I	5
Historia i powstanie Szkoły Różokrzyża w Polsce	5
Rozdział II	8
Zasady funkcjonowania Wspólnoty Religijnej Lectorium Rosicrucianum	8
Rozdział III.....	13
Cel i działalność Lectorium Rosicrucianum	13
Rozdział IV	16
Filozofia Różokrzyża a zagadnienia moralne i społeczne.....	16
4.1 Stosunek uczniów Lectorium Rosicrucianum do magii	17
4.2 Wtajemniczenie	19
4.3 Inwolucja – Ewolucja	20
4.4 Koło narodzin i śmierci	21
4.5 Reinkarnacja mikrokosmiczna	23
4.6 Budowa Ziemi i Dialektycznego Pola Życiowego	24
4.7 Troska, Dziewięcoraka i Dwunastoraka a struktura człowieka.....	26
4.8 Z czego zbudowany jest człowiek - Siedmiosała.....	27
4.9 Proces odnowy i ratowania świata.....	29
4. 10 Stosunek do innych wyznań	30
4.11 Spirytyzm.....	32
4.12 Medium w rozumieniu Lectorium Rosicrucianum.....	33
4.13 Hipnoza – magnetyzm – nakładanie rąk.....	36
4.13.1 Magnetyzm oczami Lectorium Rosicrucianum	37
4.13.2 Niebezpieczeństwa dla magnetyzera	37
4.13.3 Niebezpieczeństwa dla pacjenta.....	38
4.13.4 Niebezpieczeństwa dla ludzkości.....	38
4.14 Wegetarianizm, nikotyna, alkohol, narkotyki	38
4.15 Kosmiczna Dwój-Jednia czyli stosunek do kobiet i mężczyzn	42
4.16 Stosunek do modlitwy	45
4.17 Pokój w ujęciu Lectorium Rosicrucianum	46
4.18 Krytyka	47

4.19 Stosunek do Biblii	49
4.20 Uniwersalizm w ujęciu Różokrzyżowców	50
Zamiast Zakończenia. Stosunek Wyznania do problemów społecznych i wojny.....	52
Bibliografia:	55

Wstęp

W państwie demokratycznym obowiązuje szacunek dla rozmaitych poglądów moralnych oraz równouprawnienie grup głoszących je. Mniejszości religijne to jeden z rodzajów mniejszości składających się na społeczeństwo. Na terenie Polski działają wspólnoty religijne reprezentujące wiele wyznań współczesnego świata. Oficjalnie w Polsce zarejestrowanych jest 15 Kościołów i Związków Wyznaniowych działających na podstawie odrębnych ustaw, 160 wpisanych jest do Rejestru Kościołów i innych Związków Wyznaniowych w dziale A i w dziale B (Polska Rada Ekumeniczna, Towarzystwo Biblijne w Polsce, Rada Zborów Ewangelicznych, Polska Unia Buddyjska i Alians Ewangeliczny w Rzeczypospolitej Polskiej).¹

Instytucje kościelne to nie tylko nośniki tradycji i środki przekazu wiary. Kościoły i Związki Wyznaniowe dążą do objęcia coraz szerszych obszarów życia ludzi wierzących. Podejście do poszczególnych dziedzin życia jest odmienne w poszczególnych Związkach Wyznaniowych.²

Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża, której poświęciłam swoją pracę wywodzi się z nurtu różokrzyżowców i sięga początków XVII wieku. Do Polski, nauki Różokrzyża dotarły na początku lat sześćdziesiątych XX wieku a Wspólnotę zarejestrowano w 1986 roku. Wyznanie w naszym kraju działa krótko i w związku z tym nie ma zbyt wielu materiałów źródłowych i opracowań na Jego temat. Liczba wyznawców w porównaniu z innymi Kościołami czy Związkami Wyznaniowymi też jest niewielka.

Swoją pracę podzieliłam na cztery rozdziały.

W rozdziale I omówiłam Historię i powstanie Szkoły Różokrzyża w Polsce. Rozdział został opracowany na podstawie opracowań naukowych i encyklopedycznych.

Rozdział II dotyczy zasad funkcjonowania tej Wspólnoty i został również opracowany w oparciu o dostępne materiały naukowe.

Rozdział III mówi o celu do jakiego zmierza Bractwo Różokrzyżowców prowadząc swoją misję. Każde Wyznanie ma bowiem określony cel. Celem Lectorium Rosicrucianum jest dążenie do „lepszego Boskiego życia”. Mam nadzieję, że na podstawie analizy tekstów źródłowych udało mi się przedstawić spojrzenie uczniów na to zagadnienie i udowodnić, że rzeczywiście do tego dążą.

---

¹ Por. T. Mędzelowski, Mniejszości religijne w Polsce po 1989 roku w ujęciu filozofii polityki, Wyższa Szkoła Biznesu – National-Louis University z siedzibą w Nowym Sączu, Tarnów 2013, s. 35.

² Por. J. Mariański, Religia i Kościół między tradycją i ponowoczesnością. Studium socjologiczne, Kraków 1997, s. 194.

Rozdział IV jest ważnym rozdziałem w mojej pracy bowiem dotyczy filozofii Różokrzyża i zagadnień z nią związanych. Rozdział ten przygotowany został niemal w całości w oparciu o dostępne materiały źródłowe. Język jakim posługuje się Wyznanie jest specyficzny i dlatego trudno jest jednoznacznie przedstawić prezentowane przez Wyznanie poglądy filozoficzne. Dlatego też większość poglądów przedstawiłam wprost tak jak je widzą Wyznawcy Lectorium Rosicrucianum.

Ważnym elementem dla mojej pracy jest przedstawienie stosunku wyznawców Lectorium Rosicrucianum do problemów społecznych. Część tych poglądów przedstawiona została w rozdziale III jak chociażby stosunek do innych wyznań, stosunek do pokoju czy narkotyków, alkoholu i nikotyny. Aby to zagadnienie poszerzyć postanowiłam zamiast zakończenia przedstawić stosunek Wyznania do problemów społecznych i wojny. Zakończenie opracowałam opierając się na materiałach naukowych.

Praca składa się z czterech rozdziałów, zakończenia w formie wymienionego wyżej opracowania i bibliografii.

Rozdział I

Historia i powstanie Szkoły Różokrzyża w Polsce

Wspólnota Religijna Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża wywodzi się z nurtu różokrzyżowców. „Braterstwo Różokrzyżowców” zostało utworzone przez żyjącego w latach 1378 – 1484 Christiana Rosenkreutza. Twierdził on, że został wprowadzony w wiedzę tajemną. Zapisy o aktywności Braci Różanego Krzyża / Starożytnego Mistycznego Zakonu Róży i Krzyża / sięgają początków XVII wieku. Inspiracją były prace niemieckiego, protestanckiego teologa Johanna Valentina Andre żyjącego w latach 1586 – 1654. W swoich dziełach propagował on pansofię czyli powszechną mądrość i tajemną wiedzę /alchemię oraz magię/. Znakiem Różokrzyżowców jest róża jako symboliczny symbol rozwoju, piękna, milczenia, tajemnicy oraz krzyż będący emblematem wtajemniczenia, zbawienia i chrześcijaństwa.

W 1646 roku utworzony zostaje „Dom Salomona”, w którym działają lekarze, naukowcy i badacze natury. W 1667 roku w Norymberdze jeden z przywódców „Domu Salomona” Leibnitz styka się z Towarzystwem ukierunkowanym na alchemię. Spowodowało to przewagę w działalności „Domu Salomona” tendencji alchemicznych magicznych i spirytystycznych. Ogłoszono powszechną odnowę poprzez „ przemianę natury”. W połowie XVIII wieku wyłania się dobrze zorganizowany o 9 stopniach wtajemniczenia, o silnej dyscyplinie zachowania tajemnicy Zakon Złotego Różokrzyża, zwany też „Zakodem Jezusa”. Pod wpływem między innymi J. Bohme, przemieszał on alchemię, kabałę i spirytyzm z mistyką chrześcijańską.

Zakon dość szybko rozprzestrzenił się w Prusach, Austrii, Saksonii, Węgrzech i Polsce. Około roku 1177 udaje mu się wejść w struktury masonerii. Dzięki roli swoich przywódców: von Wellnera i von Bischofsferda, stał się on na dworze pruskim, za panowania Fryderyka Wilhelma II, narzędziem władzy politycznej. Wskutek edyktu Józefa II przeciwko masonerii, Zakon wygasł na przełomie XVIII i XIX wieku.

Kolejny rozwój Bractwa nastąpił w 1710 roku, kiedy to Sigismundus Richter dokonał kodyfikacji 52 Zasad. W 1814 roku w Kessel w Niemczech zostaje wydane pismo „Powszechna i generalna reformacja świata jak również wieść braterstwa chwalebego Zakonu Różokrzyża a w 1815 roku kolejne pismo „Wyznanie Braterstwa Różokrzyża”. Pisma

te głosiły chrześcijańskie odnowienie kościoła, państwa i społeczeństwa. Spowodowało to liczne i ożywione dyskusje literackie.

Ruch Różokrzyżowców odrodził się po raz kolejny około 1900 roku w Stanach Zjednoczonych. Powstało wtedy „Bractwo Różokrzyżowców” pod kierownictwem Maksa Heindela, które za cel postawiło sobie odrodzenie poprzez doktrynę neognostyczną, reformę życia i okultystkę. Gnozę rozumiano nie tylko jako poznanie myślowe lecz również spojrzenie w przedmiot poznania i zjednoczenia się z nim.

Pierwsza gnostyczna szkoła duchowa Lectorium Rosicrucianum powstała w 1924 roku w Holandii z inicjatywy braci Z. W. Leene (1892 – 1938) i J. Lenne (1896 – 1968) po przyłączeniu jej do Towarzystwa Różokrzyża. Po odejściu z ruchu Z. W. Leene J. Lenne działał pod przybranym nazwiskiem J. Rijckenborgh oraz H. Strock – Huizer / Cathorose de Petri. Nie należy mylić tych używanych przez J. Lenne nazwisk, co często zdarza się w różnych opracowaniach. Lectorium Rosicrucianum jest ostatnim ogniwem długiego łańcucha braterstw, które działały w przeszłości. Powstało ono z „Prądu Gnostycznego” i zostało włączone w „Łańcuch powszechnego Braterstwa”, które zawiera w swojej filozofii szkoły Esseńczyków, Manichejczyków, Katarów i Albigensów. Naukę Braterstwa odnaleźć można w Persji (Zaratustra), w Chinach (Lao-Tse), oraz starożytnym Egipcie (Hermes Trismegistos).

W Polsce pierwsze kontakty z Różokrzyżem miały miejsce na Górnym Śląsku początkiem lat sześćdziesiątych XX wieku. Początkowo działalność ograniczała się do niewielkiej grupy zainteresowanych. Po kilku latach dołączyli do nich zainteresowani tymi naukami z Wrocławia. Oni też przyczynili się do powstania Szkoły Złotego Różokrzyża. W dniu 21 stycznia 1984 roku, za zgodą władz administracyjnych, w prywatnym mieszkaniu jednego z wrocławskich wyznawców zebrała się licząca 23 osoby grupa inicjatywna. Powołana została wtedy Wspólnota Religijna Lectorium – Rosicrucianum.

Podczas tego spotkania wygłoszono dwa odczyty:

1. „Siedem stanów świadomości” – mówiący o różnych stanach świadomości w odniesieniu do Królestwa Bożego (świadomość ja, podświadomość, świadomość wspomnień, świadomość graniczna czyli „efezka”, świadomość Janowa i świadomość Chrystusowa),
2. „Postęp na ścieżce” – mówiący o aspektach ścieżki wiodącej do wymiany świadomości oraz osiągnięcia harmonii ze światem i wszechświatem.

Dnia 27 listopada 1984 roku wystąpiono do Urzędu ds. Wyznań w Warszawie o zarejestrowanie Wspólnoty jako filii Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża. Dołączono statut oraz imienną listę 33 założycieli z następujących miast Polski: Wrocław,

Zabrze, Gliwice, Krotoszyn, Kudowa Zdrój, Bytom, Wronki, Świętochłowice, Chorzów, Strzegom i Jelenia Góra.

Dnia 3 stycznia 1985 roku założyciele zostają poinformowani przez Ministra – Kierownika Urzędu do Spraw Wyznań o konieczności złożenia dokumentów poprzez Urząd do Spraw Wyznań we Wrocławiu. Dokumenty takie zostają złożone w czerwcu 1985 roku, przy czym liczba założycieli wzrasta do 46. W lutym 1986 roku wynosi już 51 osób. Dołączyli nowi wyznawcy z takich miast jak Nowy Sącz, Siemianowice, Kwaśnica, Tychy, Katowice czy Białystok.

Siódmego października 1986 roku nastąpiło zalegalizowanie wspólnoty w rejestrze wyznań³. Po zarejestrowaniu Wspólnoty Religijnej – Lectorium Rosicrucianum - podjęła ona starania o uzyskanie lokalu na potrzeby swoich wyznawców. Rozpoczęto również otwarte spotkania na terenie Polski zatytułowane „Cel i formy działania Różokrzyża”. W 1987 roku Wojewoda Wrocławski przyjął delegację Kierownictwa Duchowego Międzynarodowej szkoły Złotego Różokrzyża z Holandii. Wizyta ta przyspieszyła prace nad przyznaniem lokalu dla tego wyznania. 29 kwietnia 1989 roku został przekazany Wspólnocie lokal we Wrocławiu, przy ulicy Wandy 7, gdzie Różokrzyżowcy rozpoczęli swoją pracę misyjną. Na koniec grudnia 1989 roku Wspólnota liczyła 103 wyznawców.

Obecnie według danych zebranych przez Główny Urząd Statystyczny Lectorium Rosicrucianum liczy 308 członków.

Związek Wyznaniowy wpisany został 1 lutego 1990 roku do rejestru Kościołów i innych Związków Wyznaniowych Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji w dziale A nr 20. Obecnie siedzibą Związku jest Wieluń, ulica Wojska Polskiego 99. Pełna nazwa to: Lectorium Rosicrucianum Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża⁴.

Co warto podkreślić Społeczność Różokrzyża nie posiada duchownych, w tradycyjnym tego słowa znaczeniu. Ich funkcję pełnią tak zwani uczniowie⁵.

---

3 Por. T. Mędzelowski, Bractwo Różokrzyżowców, Tarnowski Magazyn Informacyjny TEMI, 9. 05. 1991.

4 Por. B. Pawłowski, Różokrzyżowcy, w: Encyklopedia politologii t. IV, „Zakamycze”, Kraków 2000, s. 326-328.

5 Por. Maria Libiszowska Żółkowska, Przegląd Religioznawczy nr 3-4/189-190, Warszawa 1998, s. 45.

Rozdział II

Zasady funkcjonowania Wspólnoty Religijnej Lectorium Rosicrucianum

Pełna nazwa Wspólnoty Religijnej, mająca swoją siedzibę w Wieluniu i prowadząca swoją działalność na terenie całego kraju brzmi: Lectorium Rosicrucianum Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża.

Znakiem graficznym Wspólnoty jest koło z wpisanym wewnątrz kwadratem oraz trójkątem równobocznym, który wierzchołkiem skierowany jest ku górze a jego podstawa jest równoległa do boku kwadratu. Znaczenie ma tutaj nie rozmiar a stosunek grubości linii tych figur geometrycznych do siebie. Koło jest grubsze od kwadratu, ten od trójkąta w stosunku 7; 5; 3.

Koło symbolizuje wieczność i mikrokosmos, trójkąt Ojca, Syna i Ducha Świętego a kwadrat nową ludzką istotę⁶.

Wspólnota stawia sobie za cel urzeczywistnianie Chrześcijaństwa w życiu codziennym. Podstawą jest Biblia a także inne pisma chrześcijańskie i gnostyczne obecne w historii świata, będące świadectwem nauki powszechnej⁷.

Zgodnie ze statutem, Lectorium Rosicrucianum dąży do realizacji tego celu poprzez urzeczywistnianie i pogłębianie chrześcijańskiej, ewangelicznej postawy życiowej za pomocą literatury, regularnych spotkań i konferencji.

Uczniowie zobowiązują się także, że będą respektować inne uznane i funkcjonujące w kraju instytucje, że nie będą prowadzić działalności sprzecznej z obowiązującym prawem i nie wywołają poprzez swoją działalność zgorszenia opinii publicznej.

Lectorium Rosicrucianum wyróżnia dwa rodzaje przynależności: uczestnictwo i członkostwo.

Uczniem może zostać ten, kto przyjmuje naukę, urzeczywistnia ją w swoim życiu, aktywnie uczestniczy w spotkaniach odbywających się najbliżej jego miejsca zamieszkania oraz konferencjach w centralnym ośrodku konferencyjnym.

Członkiem natomiast jest ten, kto poszukuje filozoficzno – religijnej orientacji i jest biernym obserwatorem.

⁶ P. Frankowski, Grupy wyznaniowe w Gdańsku, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005, s. 317.

⁷ P. Borecki, Cz. Janik, Prawo wewnętrzne nierzymskokatolickich Związków Wyznaniowych w Polsce, Dom Wydawniczy Elipsa, Warszawa 2012, s. 290.

Uczniem lub członkiem może zostać każdy obywatel Rzeczypospolitej Polskiej i cudzoziemiec, który:

1. Respektuje ład społeczny i kieruje się w swoim życiu wartościami etycznymi – moralnymi,
2. Ukończył 18 lat,
3. Został na piśmie dopuszczony do złożenia wniosku.

Każdy uczeń musi zatem złożyć pisemny wniosek o przyjęcie do Wspólnoty.

1. Nazwisko,
2. Imiona,
3. Adres,
4. Data urodzenia,
5. Stan cywilny,
6. Liczba dzieci i ich wiek,
7. Zawód wykonywany,
8. Wyznanie,
9. Ewentualne wcześniejsze wyznania,
10. Przynależność do organizacji ezoterycznej, humanitarnej lub kulturalnej wraz z nazwą,
11. ewentualne wcześniejsze przynależności organizacyjne,
12. Czy zażywał narkotyki,
13. Czy nadal zażywa,
14. Dlaczego interesuje się Różokrzyżem.

Każdy uczeń musi przyjąć zasady wiary:

1. Wegetarianizm, zakaz używania alkoholu, nikotyny, wszelkich substancji syntetycznych w żywności, lekarstwach oraz zakaz noszenia futer,
2. Zapoznanie się z „Nauką Powszechną i działanie według niej mające na celu „obudzenie znajdującego się w prawej komorze serca proatomu nasienia Jezusa istoty wiecznej”,
3. Odrzucenie nauki o śmierci Jezusa na krzyżu. „Chrystus nie jest osobą lecz siłą promieniowania”,
4. Odrzucenie ekumenizmu czyli porozumienia poszczególnych Kościołów w celu zjednoczenia,
5. Uznanie chrztu, sakramentu małżeństwa i sakramentu umierających,
6. Odrzucenie spopielenia zwłok.

Chcąc zostać uczniem należy również zapoznać się z pięcioma listami orientacyjnymi o następujących tytułach:

1. Prawdziwy sens życia,
2. Królestwo moje nie jest z tego świata,
3. Misterium narodzin i śmierci,
4. Ciało ludzkie złożone z wrogów materii,
5. Podsumowanie i wnioski wraz z 12 listami wprowadzającymi do uczestnictwa w Szkole.

Mają one następujące tytuły:

- Szaleństwo świata,
- Poznanie siebie samego i poznanie świata,
- Dwa porządki natury,
- Reinkarnacja czy zmartwychwstanie,
- Fundamentalne odwrócenie się,
- Mikrokosmos i makrokosmos,
- Niektóre konsekwencje i endura⁸,
- Prawdziwa modlitwa,
- Proces alchemiczny,
- Siły złudzenia,
- Nauka powszechna,
- Rozważania końcowe.

Po otrzymaniu rekomendacji co najmniej jednego z członków Wspólnoty o przyjęciu decyduje Kierownictwo Krajowe w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów.

Utrata członkostwa następuje z powodu:

1. Wystąpienia z Lectorium Rosicrucianum ucznia lub członka,
2. Z powodu wykluczenia w wyniku jednogłośniejszej decyzji Kierownictwa Krajowego. Wykluczenie może być ostateczne lub czasowe.
3. Automatycznie w wyniku pisemnego zawiadomienia przez Kierownictwo Krajowe, w razie zalegania w opłatach odpowiadających kwocie składek za jeden rok.

Decyzja o utracie członkostwa zapada w głosowaniu jawnym i nastąpić może wyłącznie pisemnie i tylko wtedy, jeżeli uprzednio zawiadomiono danego członka, również pisemnie o decyzji pozbawienia członkostwa (tzw. decyzja przedwstępna) oraz o możliwości

---

⁸ Endura – szczyt procesu oczyszczania się człowieka, <http://www.rozokrzyz.pl/slownik-terminow/> (data odczytu 01.05.2015).

wysłuchania go przez Zarząd w terminie 14 dni. Od decyzji nie przysługuje odwołanie. Jest ona ostateczna. Zarząd może podjąć decyzję o zawieszeniu w prawach i obowiązkach członka Wspólnoty na okres najwyżej jednego roku. Będąc zawieszonym w prawach, członek nie może uczestniczyć w żadnej działalności Wspólnoty.

Będąc członkiem Wspólnoty należy:

1. Przestrzegać ustaleń statutu, regulaminów i zarządzeń Zarządu i innych organów Wspólnoty.
2. Powstrzymywać się od postaw mogących szkodzić interesom Wspólnoty.
3. Opłacać ustalone przez Zarząd składki⁹.

Organami Wspólnoty Religijnej Lectorium Rosicrucianum są:

1. Rada

W skład Rady wchodzi pięciu uczniów będących uczniami Lectorium Rosicrucianum od co najmniej dziesięciu lat. Nie mogą oni być równocześnie członkami Kierownictwa Krajowego.

Rada spotyka się co najmniej raz w roku a także wtedy gdy z takim wnioskiem wystąpi co najmniej dwóch członków.

Do zadań Rady należy:

1. Czuwanie nad pracą Kierownictwa Krajowego,
2. Powoływanie i odwoływanie członków Kierownictwa Krajowego.

Uchwały Rady zapadają większością 2/3 głosów, czyli wymagana jest jednomyślność co najmniej czterech z pięciu członków Rady. Rada wybiera ze swojego grona przewodniczącego oraz wiceprzewodniczącego na okres roku. Przewodniczący podpisuje w imieniu rady wszystkie pisma przez nią wydawane. W razie potrzeby, zastępuje go wiceprzewodniczący.

2. Kierownictwo Krajowe.

Kierownictwo Krajowe składa się z co najmniej pięciu uczniów Lectorium Rosicrucianum. Członkowie ci są powoływani i odwoływani przez Radę. Kadencja Kierownictwa Krajowego nie może trwać krócej niż trzy lata. Jej termin jest każdorazowo ustalany przez Radę.

Praca w Kierownictwie Krajowym kończy się także w przypadku:

1. Ustania uczestnictwa w Lectorium Rosicrucianum.

---

⁹ Wspólnota prowadzi działalność, między innymi promującą swoje Wyznanie. Finansuje to z pieniędzy uzyskanych ze składek, których wysokość każdego roku ustala Zarząd a także z dobrowolnych datków członków Wspólnoty, darowizn i zapisów testamentowych o czym mówi Statut.

2. Z chwilą ustąpienia z tej funkcji z własnej woli.

Kierownictwo Krajowe ma następujące kompetencje:

- Reprezentuje Lectorium Rosicrucianum na zewnątrz,
- 2. Decyduje w sprawie przyjęcia i wykluczenia uczniów i członków,
- 3. Organizuje bieżącą pracę Wspólnoty,
- 4. Prowadzi pracę duchową.

Kierownictwo Krajowe jest odpowiedzialne z tytułu swojej działalności przed Radą. Ma obowiązek zebrania się na posiedzenie co najmniej raz w miesiącu lub na wniosek co najmniej dwóch jego członków. Decyzje zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków. W przypadku jednakowej liczby głosów decyzję podejmuje Rada.

W tym miejscu warto podkreślić, że wspólnota prowadzi Instytut Wydawniczy „Rozekruis Pers”. Ma on siedzibę w Wieluniu. Do jego zadań należy między innymi prowadzenie działalności wydawniczej, kolportaż i sprzedaż literatury nowoczesnego Różokrzyża¹⁰.

---

¹⁰ P. Borecki, Cz. Janik, Prawo Wewnętrzne..., op. cit., s. 291-292.

Rozdział III

Cel i działalność Lectorium Rosicrucianum

Chcąc omówić działalność Braterstwa Różokrzyża natrafiamy na trudności ponieważ nie ma na rynku wydawniczym oraz w Internecie zbyt wielu źródeł i literatury. Ten brak jest widoczny szczególnie jeżeli sięgamy po wydawnictwa w języku polskim. Wokół Wyznania narosło wiele legend i często nieprawdziwych opowieści.

Braterstwo było prześladowane i zwalczane, często szkalowane, przedstawiane w złym świetle. Różokrzyżowcy przedstawiani byli jako okultyści, którzy posiadają utajoną wiedzę o naturze, stworzeniach i wyższych światach, dzięki której sprawują dla własnych korzyści władzę nad ludźmi i materią. Jako ludzie, którzy dysponują kosmiczną świadomością, praktykują pełną tajemniczości magię i otaczają się jeszcze bardziej tajemniczymi symbolami.

Dzisiejsi wyznawcy Różokrzyża odcinają się od tych pomówień. Twierdzą, że prawdziwy sługa Różokrzyża nigdy nie przyrzekał swoim uczniom rozszerzania świadomości lub większej władzy w codziennej walce o byt.

Twierdzą, że „Prawdziwy Różokrzyż zaczyna się dopiero tam, gdzie ten świat, jego umiejętności i jego zamiary się kończą. Dlatego działalność Różokrzyża rozpoczyna się dopiero wówczas, gdy wszystkie wyniki i próby naprawiania świata i ludzkości, odnowienia lub podwyższenia do wyższego poziomu życia muszą rozbić się, zgodnie z prawem natury o wrodzony egoizm ziemskich typów ludzkości”¹¹.

Celem Braterstwa Różokrzyża jest zawrótce ludzkości z dążenia do doskonałego życia w materii, i dążenia do doskonałego Boskiego życia.

Poszukujący człowiek, który trafia do Wspólnoty, wstępuje jako uczeń do szkoły Duchowej Różokrzyża i po pewnym czasie zdobywania wiedzy i informacji zostaje przyjęty do grupowo-dynamicznego samouświadczenia i głębszego uświadczenia. Proces ten nawiązuje do dotychczasowych doświadczeń i prowadzi do samopoznania i własnego zrozumienia. Tak zwane „badanie ścieżki Różokrzyża” nie może być zbadane według słów i nauk, lecz tylko pod wpływem własnego autorytetu.

---

¹¹ Pentagram, nr 2 1986 rok (Brak autora i miejsca wydania),
http://www.zlotyrozokrzyz.org/teksty/spisy_tresci.htm (data odczytu 16.04.2015).

W szkole duchowej, która znajduje się w „polu wszelkich sił duchowych” uczeń poznaje sam siebie. Staje się świadomy swoich pragnień, myślenia, chęci i działań, które podejmuje. Ma dojść do przekonania, że on sam jest małym kosmosem i że w tym mikrokosmosie jest jeszcze coś innego, niż tylko jego ciało i jego organy, niż tylko jego rozum i jego ja. Jest „boska iskra ducha”.

Oddziaływanie szkoły ma wywołać w uczniu gotowość i siłę do przetrwania w czasie procesów oczyszczenia i przezwyciężenia. Dokonuje się to nie w odosobnieniu i samotności ale pośród trudów a więc radości i kłopotów dnia codziennego. Uczeń staje przed decyzją: albo przystać na ziemskie cele życiowe lub dążyć do wyższych wartości duchowych. Przy pomocy „siły szkoły duchowej” powstaje w nim nowa, inna dusza, jego życie otrzymuje inny nowy sens. Nie kieruje się on życiem na tym świecie, nie pragnie własnego szczęścia, przyjemności i pomyślności lecz dąży do wypełnienia planu boskiego mającego na celu swoje życie na ziemi sprowadzić do życia boskiego.

Jak twierdzą wyznawcy, pole działania Lectorium Rosicrucianum rozciąga się na wiele krajów świata.

W czasie konferencji, które odbywają się w siedzibie Wyznania, spotykają się jej członkowie żeby podczas obrad wysłuchać określonego tematu a przede wszystkim po to by w odpowiedniej atmosferze – z dala od codziennych problemów i kłopotów – czerpać siły. W konferencjach tych, uczestniczą ludzie różnych zawodów, w różnym wieku, bardzo częstych różnych narodowości i kultur. Zgromadzeni uczniowie Wspólnoty w trakcie konferencji pełnią również służbę w świątyni, spędzają czas w ciszy. Prowadzą rozmowy, kontemplują.

Tematy konferencji wybierane są z „Powszechnej Nauki”, która zdaniem członków Wspólnoty nie jest nauką w zwykłym tego słowa znaczeniu lecz „w swojej najgłębszej istocie jest to żywa działalność Boga, na podstawie której odpowiednio w tym celu uszlachetniona świadomość jest w stanie czytać oraz rozumieć boską wszechmądrość”. Rozpatruje się równocześnie nauki Chrystusa, Buddy i Lao Tse. Członkowie analizują teksty średniowieczne, greckie, staroegipskie, perskie i chińskie.

W celu rozpowszechnienia i pogłębiania „Powszechnej Nauki” Wspólnota Religijna Lectorium Rosicrucianum utrzymuje kontakty z innymi grupami Różokrzyżowców na świecie, takimi jak:

- Ezoteryczna Wspólnota Siwy
- Wspólnota Różokrzyża z Niemiec ze Świątynią w Kalifornii
- AMORC – starożytny, mistyczny Zakon Różokrzyża w San Jose-Kalifornia

- Wspólnota Ezoteryczna dla Rozmyślań Różokrzyżowców
- Centra Siedmiu Róż
- Międzynarodowa Loża Światowego Różokrzyża.

Rozdział IV

Filozofia Różokrzyża a zagadnienia moralne i społeczne

Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża w swoich naukach korzysta z teorii wyjaśniających zjawiska i procesy zachodzące w człowieku. Jego uwaga jest skupiona na analizowaniu i wnioskowaniu w zakresie filozofii i przyrody, astrologii i medycyny (leczenie dietą, oddziaływaniem psychicznym, kolorami). Popularyzuje ona wątki teozoficzne i okultystyczne nawiązując do idei gnozy i myśli chrześcijańskiej. Uczniowie szkoły zbawienie przyjmują jako proces kosmiczny, rozwijający się we wnętrzu człowieka. Wykorzystują ezoteryzm¹². Prócz tego mówią o trzech mocach, które muszą zostać obudzone w człowieku.

Filozofia Różokrzyża nie jest zastanowieniem nad istnieniem. Wnika ona w osobiste życie ucznia. Pojęcie szkoły do której uczęszcza uczeń należy interpretować w szczególny sposób. W szkole tej człowiek nie ćwiczy „biologicznej świadomości mózgowej”. Nikt go nie egzaminuje ani nie wręcza dyplomów.

Szkoła Różokrzyża apeluje do trzech mocy, drzemających w systemie mikrokosmicznym człowieka. Pokonując opór, usiłuje się obudzić te moce i zmusić do aktywności.

Każdy człowiek posiada wolę, która z jednej strony jest niepohamowana a z drugiej eksperymentalna lub spekulatywna. Nigdy nie można przewidzieć rezultatu wysiłku woli. Dlatego człowiek jest opanowany troską i strachem. Nie można przewidzieć zachowań człowieka. Nad tym trzeba pracować¹³.

Człowiek dysponuje także mądrością, którą należy rozumieć jako zdolność intelektualną oraz rozumną pojemność mózgu. Uczeń Wspólnoty powinien zrozumieć, że człowiek w odniesieniu do tej zdolności uzależniony jest od zewnętrznych, a więc widzialnych dla ludzkiego oka, trójwymiarowych rzeczy. Mądrość przez członków Bractwa jest traktowana jako forma rozważania. Jest przyswojona przy pomocy narządów zmysłowych, zdominowana i okaleczona przez wychowanie i stan krwi.

---

¹² Por. Lectorium Rosicrucianum Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża, 5 listów wprowadzających w naukę różokrzyżowców, s. 31; www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 15.04.2015).

¹³ Broszura Wspólnoty „O powszechnej nauce” (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 10.04.2015).

Zgodnie z filozofią Szkoły Różokrzyża człowiek prowadzi działalność. Działanie człowieka ukierunkowane jest na walkę o byt, rozrywkę i duchowy romantyzm, stosownie do sposobu bycia.

Ta triada: woli, mądrości i działania, która rozwija się w doczesnej naturze jest związana z popędem natury i określana jako jej pożądanie. Powiązane triady z pożądaniem tworzą biologiczną świadomość „ja”, której najbardziej znamiennej cechą jest samoutwierdzenie.

Kiedy uczeń, który zaczyna rozumieć ten stan, podejmuje wtedy decyzję o konieczności zmian, o odwróceniu. Zaczyna odczuwać wstręt do swojego obecnego stanu i rozpoczyna walkę z samym sobą. Powoduje to w nim wyzwolenie trzech nowych mocy: nowej woli, nowej mądrości, która wyjaśni plan Boży i nowego działania, które przyczynia się do urzeczywistnienia boskiego planu.

Te realizowane pod nadzorem Szkoły Duchowej przez ucznia procesy, dają przesłanki do powstania „nowego człowieka”, do odrodzenia, na którym koncentruje się filozofia Różokrzyża.

Nowa wola rozwijana jest za pomocą „prawa duchowego”, nowa mądrość za pomocą „filozofii prawa duchowego” a nowe działanie poprzez „zastosowanie prawa duchowego”. Prawo duchowe przez członków Wspólnoty Różokrzyża rozumiane jest jako boska idea, która leży u podstaw świata i ludzkości. Filozofia prawa duchowego to przekazanie boskich idei uczniowi, co pozwala pojąć ludzką słabość wobec boskiej idei i uzmysłwić potrzebę odwrócenia od tej słabości. Zastosowanie prawa duchowego to powrót do boskiej idei poprzez trudną, mozolną drogę powrotu aż do zbudowania nowego człowieka.

4.1 Stosunek uczniów Lectorium Rosicrucianum do magii

Magia to ogół wierzeń i praktyk opartych na przekonaniu o istnieniu nadnaturalnych sił, których opanowanie jest możliwe jedynie za pomocą zaklęć i obrzędów. Zabiegi i obrzędy magiczne przetrwały do dziś w religiach pierwotnych¹⁴. Jest to termin perski przyjęty przez Rzymian dla oceny określonych wierzeń i praktyk uznanych za sprzeczne z rzymskim porządkiem prawnym czyli szkodliwe dla społeczeństwa i jednostki jako podmiotów porządku prawnego i sprzeczne z kulturą rzymską¹⁵. Lectorium Rosicrucianum tak określa magię: „Magia w swej istocie nie jest niczym innym jak rekonstrukcją

¹⁴ Definicja za Encyklopedią Powszechną PWN, <http://encyklopedia.pwn.pl/>.

¹⁵ Por. M. Nowaczyk w Przegląd Religioznawczy nr 3/4/189-190, 1998, s. 24.

i zastosowaniem pierwotnych własności i mocy. Oznacza to, że człowiek rozporządzał kiedyś cudownymi siłami i zdolnościami w przeciwieństwie do dnia dzisiejszego, gdzie człowiek jest karykaturą, upadłym zwierciadlanym odbiciem utraconego, świetlanego stanu”¹⁶.

Droga powrotu, czyli stopniowe odradzanie się na nowo jest rozwojem gnostycznym, określanym jako „ars magica” czyli sztuka magiczna albo jako „reconstructio”. Uważana jest za sztukę królewską zwana również białą magią.

W kulturze popularnej biała magia to magia, która wykorzystywana jest do dobrych celów i dobrymi sposobami, zaś czarna magia służy złu, wykorzystywana jest do niecznych zamiarów oraz zwykle wiąże się z wykonywaniem jej na mroczne sposoby. Podobnie podejście stosowane jest w religii Lectorium Rosicrucianum, gdzie magia rozróżniana jest na białą i czarną według zasady "Czyń to, co chcesz, pod warunkiem, że Twoje czyny nie skrzywdzą nikogo" – czyny nie sprawiające nikomu krzywdy kwalifikują się tu jako magia biała, zaś ta wyrządzająca krzywdę to magia czarna.

Poza białą magią rozróżniamy jeszcze:

- szara magia – to wykorzystywanie magii na podłożu czysto eksperymentalnym lub zastosowanie jej rezultatu do celów ziemskich,
- negatywna magia – to magia nie wykorzystywana w złych zamiarach, jednakże do osiągnięcia celu zamierza ona unikając bezwarunkowego wypełnienia wymogu bycia uczniem, a więc nie może nigdy prowadzić do tak zwanego „wielkiego celu” czyli takiego do którego prowadzi biała magia,
- forsująca magia – to szczególny rodzaj szarej i negatywnej magii, prowadzący do niepożądanych chorobliwych stanów.

Aby uczeń Lectorium Rosicrucianum mógł być „wskrzeszony” do „nowego życia” musi odrzucić wszystkie nie-białe magie, są one bowiem ich zdaniem groźne i niebezpieczne dla człowieka.

Dzięki białej magii, każdy nowy członek Wspólnoty przy pomocy wysłanników Szkoły Duchowej zgłębia tajniki sztuki królewskiej aby osiągnąć pożądaną cel a mianowicie ma:

1. Stać się takim, jakim chce Bóg,
2. Wyjść w świetlany stan Hierarchii Chrystusowej,

---

¹⁶ Broszura Wspólnoty, „O powszechnej nauce” / Brak autora daty i miejsca wydania/www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 13.04.2015).

3. Być aktywnym wraz ze wszystkimi zbawionymi w służbie Wielkiego Mistrza przy ratowaniu świata i ludzkości.

4.2 Wtajemniczenie

Jest to kolejny krok do doskonałości. Przez wtajemniczenie, Lectorium Rosicrucianum rozumie stopniowe przyjmowanie sił i mocy w procesie odradzania. Ten nowy stan bytu różni się w siedmiu aspektach:

- absolutnie wyższe poznanie, absolutna mądrość – czyli wewnętrzne dotarcie do Powszechnej Nauki poprzez wewnętrzne poznanie i przeniknięcie planu boskiego;
- na bazie tego wyższego, wewnętrznego rozumu uzyskanie jedności z boską siłą tzw. Świadoma wspólnota z Panem
- dopasowanie ludzkiej woli do boskiej woli (pragnąć tylko tego czego pragnie Bóg).

Te trzy aspekty określane są przez członków wspólnoty jako cudowne narodziny nowego człowieka. Kolejne cztery to:

- realizowanie trzech wcześniejszych rozwojów i oddanie ich w służbę misji dla dobra Wielkiego Dzieła. Określa się to mianem „ofiary życia i drogi krzyżowej nowego człowieka”,¹⁷
- zmartwychwstanie nowego człowieka czyli przemiana świadomości, duszy i ciała, jako spełnienie procesu odrodzenia,
- wejście we wspólnotę z ludzkością w służbie Wielkiego Dzieła Zbawienia czyli wniebowstąpienie,
- uczestniczenie w ciele Chrystusowym czyli zesłanie Ducha Świętego na nowego człowieka.

Członkowie Wspólnoty Różokrzyża wyróżniają dwa stany wtajemniczenia:

I – ważny dla ucznia – związek między Szkołą a uczniem zwany CONSECRATIO

II – ważny dla tych, którzy zabiegają o zostanie uczniem – czyli wpływ wtajemniczonego na wiedzącego zwany BENEDICTIO.

Benedictio otwiera drogę do consecratio.

---

¹⁷ List orientacyjny, „Prawdziwy sens życia” (Brak autora daty i miejsca wydania).

Wtajemniczeniu zdaniem członków Wspólnoty nie podlega ani ciało, ani oczyszczona dusza ani też czysto duchowa postać. Wtajemniczeniu nie podlega osoba, która składa się z ciała materialnego, eterycznych pożądań, zdolności myślenia oraz część duszy tzw. dusza ziemską. Człowiek przywiązany jest do ziemskiej, nie objętej planem bożym osobowości. Dopiero wyzwolenie czyli powrót do stanu posłuszeństwa wobec Boga pozwala na osiągnięcie niebiańskiej osobowości. Każdy kto rozporządza nowotworzoną osobowością może być wtajemniczony, a wtajemniczenie w związku z tym to nic innego jak strukturalne, potencjalne wznoszenie i rozwijanie nowej osobowości.

Cały ten proces odbywa się pod nadzorem i kierownictwem Szkoły Duchowej.

Rozwój nowej osobowości to proces długofalowy i dzieli się na trzy fazy:

- stadium poczęcia
- stadium embrionalne
- stadium narodzin

Ze stadium poczęcia i stadium embrionalnym mamy do czynienia gdy kandydat zbliża się do pola pracy ucznia. Natomiast stadium narodzin to rzeczywiste stadium wtajemniczenia posiadające już wcześniej omówione siedem aspektów.

4.3 Inwolucja – Ewolucja

Inwolucja to w biologii rozwój wsteczny objawiający się częściowym lub całkowitym zanikiem tkanek, narządów i ich funkcji w rozwoju osobniczym. W matematyce termin ten oznacza przekształcenie geometryczne.

Inwolucja zdaniem Lectorium Rosicrucianum jest „upadkiem w grzech i następstwem kary”¹⁸.

Proces inwolucyjny zdaniem Lectorium Rosicrucianum rozpoczął się od położenia podwalin pod zupełnie nową, nieboską – bo nie przewidzianą w Boskim planie – osobowość. Przebiegał on w czterech epokach:

1. Epoka Saturna – stworzono załóżek nowego ciała materialnego,
2. Epoka Słońca – stworzono załóżek nowego ciała życiowego,
3. Epoka Księżyca – stworzono załóżek nowego ciała pożądań,
4. Epoka Ziemi – stworzono załóżek nowego ciała mentalnego.

---

¹⁸ Broszura Wspólnoty „Grzech i kara” (Brak autora daty i miejsca wydania).

Cały ten proces już się dokonał i każdy człowiek posiada osobowość (postać cielesną). Nie taką jednak jaka przewidziana była w planie Bożym. Została ona podarowana człowiekowi w tym celu abyśmy na jej podstawie mogli odnaleźć drogę powrotną. W osobowości występuje pewna świadomość ale nie jest to świadomość cielesna na miarę pierwotnych cech, ani tym bardziej świadomość duszy czy ducha.

Droga powrotna może nastąpić tylko i wyłącznie po wymianie osobowości czyli neutralizacji tego produktu degeneracji i jednocześnie następuje regeneracja pierwotnego człowieka. Będzie tutaj następować kolejna ewolucja, która nie jest bezwarunkowa, lecz zależy od postanowienia i czynu. Kandydat musi pracować intensywnie i z wielkim oddaniem oraz całkowicie współdziałać z Szkołą Duchową. W miarę jak dokonuje się tworzenie nowej osobowości budzą się w człowieku dusza i duch i zaczynają w nim przemawiać.

4.4 Koło narodzin i śmierci

Transfiguracja określona w Biblii jako odrodzenie z wody i ducha to odbudowa niebiańskiego ciała, zupełnie nowej, nieprzemijającej osobowości mającej na celu obudzenie w ludzkości prawspomnienia, bez którego nie może się zrodzić żadne pragnienie powrotu. Uczeń wspierany przez przebudzone wspomnienie musi dojść do całkowicie obiektywnego porównania pomiędzy tym co jest teraz a tym co było niegdyś i co znów musi nastąpić. Jeśli osiągnie w ten sposób zrozumienie to będzie mógł podjąć i zrealizować decyzję podstawowego zwrotu, po czym na tej podbudowie rozpocznie budowę a następnie proces wtajemniczenia.

Zadaniem Szkoły Duchowej jest:

- odbudowa w kandydacie prawspomnienia, mówiąc mu ciągle o domu Ojca i Powszechnej Nauce,
- pomaganie mu i zachęcanie go do zbadania obecnego stanu w jego własnym jak i ludzkim życiu,
- spowodowanie aby utorował sobie drogę do lepszego poznania.

Lectorium Rosicrucianum stoi na stanowisku, że wskutek upadku, ludzkość pogrążyła się w niższym „stratum” naszej ziemi, niższym w porównaniu z poprzednim. W obecnej sferze życiowej panują dialektyczne prawa i stosunki, podczas gdy dawniej, czyli w stratum były one statyczne.

Świat statyki to wieczne, niezmiennie trwanie, to świat absolutnej wolności, to Królestwo Niebios. Natomiast świat dialektyki to przekleństwo a zarazem łaska. Przekleństwo, gdyż nie ma w nim niczego trwałego, wszystko przychodzi i odchodzi, dobro i zło wzajemnie się równoważą i stale „depczą sobie po piętach”¹⁹, wszystko jest beznadziejne i bez jakichkolwiek perspektyw. Łaska, gdyż z powodu tej zmienności nic nie może się w człowieku skryzalizować trwale i wiecznie, zmienność ta bowiem stale niszczy także i zło wywołane przez niego i utrzymuje upadłą ludzkość w ruchu.

W tym kontekście możemy rozpatrywać także dwa inne prawa natury, a mianowicie prawo śmierci i mikrokosmicznej reikarnacji.

Wraz ze śmiercią rozpada się ludzka forma objawieniowa. Martwe ciało pozostaje w ziemskiej sferze, podobnie jak dusza krwi (ziemska dusza) oraz ciało eteryczne. Postać świadomości oraz postać duszy z resztą postaci cielesnej, z wyższymi eterami czyli ciałem pożądań i ciałem mentalnym docierają (po pewnym pobycie w sferze przejściowej) do strefy niebiańskiej lub piekielnej. W „krajnie po tamtej stronie”, po krótszym lub dłuższym czasie ciało pożądań i ciało mentalne również się rozpadają. Pozostaje jedynie postać świadomości i postać duszy oraz niektóre proatomy zakończonego życia, mianowicie po jednym proatomie z każdego ciała, w którym zachowana została esencja życia pojmowana przez Lectorium Rosicrucianum jako żniwo doświadczeń.

Gdy mikrokosmos zostanie w ten sposób opróżniony, wtedy w następstwie przynaglającego działania samo wyzwalających się sił koniecznością staje się przyjęcie w polu objawienia nowej śmiertelnej osobowości. Mikrokosmos zostaje ponownie przyciągnięty przez ziemską zasadę życia i dla uzyskania nowej osobowości połączony z przyszlą parą rodzicielską. Osobowość ta rodzi się w sferze ziemskiej i w czasie tego procesu połączona zostaje także duszą krwi swoich poprzedników w mikrokosmosie w Koło narodzin i śmierci.

Tak rozpoczyna się nowe życie ziemskie, będące nawiązaniem do przeszłości. Koło rozpoczyna nowy obrót w dół, podróż w kierunku grobu zaczyna się na nowo. W ten sposób powstaje człowiek, czyli mikrokosmos przywiązany do wzrostu, rozwoju i zanikania w nieprzerwanych powtórzeniach, bez widoków na uwolnienie. Może być to powtórzone wiele tysięcy razy.

---

¹⁹ List orientacyjny nr 1 / Brak autora daty i miejsca wydania/ www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 09.04.2015).

W tym miejscu rodzi się pytanie czy człowiek może uwolnić się od tego błędnego koła? Zdaniem członków Wspólnoty istnieje taka możliwość ale muszą zostać spełnione przez ucznia następujące warunki:

- musi być świadomy swojego utraconego synostwa,
- musi zdecydować się na powrót,
- musi poddać się wiele razy procesowi transfiguracji to jest wymianie osobowości.

Tylko wtedy zdaniem głównego przywódcy Wspólnoty J. van Rijekenborgha uwolni się od tego koła.

4.5 Reinkarnacja mikrokosmiczna

O reinkarnacji mówi się jako o ponownym wcielaniu się, istnieniu czegoś takiego jak dalsze życie po śmierci. Członkowie Wspólnoty Lectorium Rosicrucianum uważają ten pogląd za błędny i stawiają sobie równocześnie dwa pytania: Czy można powiedzieć, że pamiętamy poprzednią egzystencję? i czy można powiedzieć, że wyższe „ja” znało poprzednią egzystencję?

Zdaniem członków Wspólnoty odpowiedź na te dwa powyższe pytania brzmi nie, „Nie! Bowiem istnieje ono tylko raz”²⁰. Członkowie Wspólnoty tłumaczą to następująco, egzystencja człowieka rozpoczęła się z chwilą nastania nieświętości i trwa, choćby nawet z wieloma zmianami i przeistoczeniami postaci aż do chwili obecnej.

Wyższe „ja” to ślepa, popędzająca siła, której rezultat, czyli ludzkie objawienie, jest ustawicznie niszczone. Nie ma więc żadnej reinkarnacji, ponownego wcielania się osobowości. Ze śmiertelnej duszy nie zostaje nic. Tak jak ciało materialne rozpada się w popiół, tak też rozpada się śmiertelna dusza, która grzeszy i musi umrzeć.

Ponowne narodziny mogą nastąpić tylko wtedy gdy dusza ucznia stanie się nieśmiertelna przez odrodzenie z Wody i Ducha, czyli przez transfigurację. Są to dobrowolne narodziny po to aby móc służyć Powszechnemu Braterstwu Różokrzyża i całej ludzkości. Osiągnięcie tego pozwala na wyzwolenie się od „koła narodzin i śmierci”.

Życie na ziemi, na skutek zakłóconego procesu przemiany materii, nie może być utrzymane. Ponowne „zanurzenie się” w śmierci pokazuje, że doniosłe zadanie jakim jest

---

²⁰ Broszura Wspólnoty „Reinkarnacja” (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 10.04.2015).

budowa ciała nieśmiertelnego, nie zostało jeszcze zrozumiałe, przez co człowiek nie rozpoczął jeszcze procesu odnowy.

Ciało „stare” jest narzędziem, przy pomocy którego budowane jest ciało niebiańskie (nieśmiertelne) i dlatego też z tego powodu:

- człowiek czyli mikrokosmos został przywiązany do koła,
  - po śmierci następuje wciąż na nowo coraz to nowa forma manifestacji osobowości,
- każda kolejna manifestacja osobowości jest możliwością wyzwolenia.

Dopiero wtedy gdy człowiek nauczy się budować swoje niebiańskie ciało i w budowaniu tym poczyni postępy, przyjdzie moment, że zostanie uwolniony od błędnego koła. Jego śmierć stanie się wtedy zmartwychwstaniem w Boskim ładzie, w królestwie niebios, w prawdziwej wolności ładu Bożego.

4.6 Budowa Ziemi i Dialektycznego Pola Życiowego

W wydawnictwach dotyczących okulistycznej wiedzy można znaleźć zapis, że „materia jest skryzalizowanym Duchem. Pramateria czyli prasubstancja, kosmiczna początkowa samoistność jest skryzalizowanym duchem, przejawiającym się w różnych pierwiastkach”²¹. Twierdzenie to zdaniem członków Wspólnoty Lectorium Rosicrucianum jest mało precyzyjne i niewłaściwe, ponieważ „prapowstanie początkowej kosmicznej samoistności pozostaje wciąż tajemnicą”²². Prasuubstancja czyli to z czego wszystko powstaje określana jest jako woda lub pra-woda. Chrześcijaństwo mówi w tym przypadku o Żywej Wodzie.

Prasuubstancja, w której zawarte są wszystkie pierwiastki koncentruje się i zagęszcza. W momencie odpowiedniego zagęszczenia w jądrze masy następuje częściowe rozszczepienie atomów. Dochodzi do potężnej eksplozji, pojawia się olbrzymia temperatura i ogień. Nie jest to jednak katastrofa ale sterowany i kontrolowany proces. Ujawniają się wtedy wszelkie powiązania pomiędzy substancjami stałymi, ciekłymi i gazami, między siłami i energiami. W ten sposób rodzi się planetarny kosmos, który będzie przyszłym polem rozwoju dla wszelkiej liczby istnień. Wszystko to ma na celu „utworzenie pola rozwoju, mieszkania dla dzieci Bożych”. Odbywa się to poprzez kontrolowane rozszczepienie atomów w sercu ziemi.

---

²¹ Szkoła Różokrzyża. Krótki przegląd nauki i pól działania. Przekład A. Merker.

²² Broszura Wspólnoty „Spojrzenie na materię” (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 10.04.2015).

Wszystkie siły i energie zostaną uwolnione i będą musiały przejść różne procesy. Procesy te muszą współgrać ze sobą przy pomocy formuł alchemicznych.

Gdy w sercu ziemi rozpoczyna się rozszczepienie atomów uwalniają się dwie energie, które mają dwa bieguny pozytywne i dwa negatywne. Istnieją także atomy iskry Bożej będące nasieniem istoty niebiańskiego człowieka.

W atomie iskry Bożej zrodziły się istoty ludzkie (dwie energie, dwie istotności), z których jedna była obrazem drugiej tylko odwrotnie spolaryzowanym, czyli mężczyzna-kobieta, którzy razem tworzą kosmiczną dwu-jednię. W wyniku rozszczepienia atomu, uwolnione zostały potężne siły, a obie potęgi musiały nauczyć się współdziałać ze sobą w imię wolności i doskonałości. Tak zwane „dwie energie atomu iskry Bożej” współdziałając harmonijnie określane są również jako drzewo życia. Gdy jednak działają oddzielnie określane są jako drzewo poznania dobra i zła.

Gdy człowiek zniszczy boską równowagę, kosmiczną harmonię musi wtedy doświadczyć co to znaczy żyć i egzystować w świecie dialektycznym. Będzie to związane z utratą pamięci i rozprzestrzenianiem się zła. Powstanie zła możliwe jest wskutek rozwoju tej energii, która określana jest jako żeńska. Dobro jako przeciwstawny biegun zła zacznie znajdować się w coraz gorszym położeniu. Wskutek tego pojawia się „grzeszna dialektyka”, która tylko pozornie uzupełnia naturalną dialektykę tego obszaru życia poprzez:

- narodziny i śmierć,
- rozkwit i upadek,
- rozszalały satanizm,
- mozolny powrót do lepszych czasów.

Dusza człowieka, jego krew zawiera w sobie zasadę „dnia i nocy”, „światła i ciemności”. Dlatego też dusza jest grzeszna i obciążona złem. Ciało ludzkie uformowane jest również według tej zasady grzeszności i dlatego podlega śmierci. Z tego powodu człowiek przykuty jest do koła narodzin i śmierci i pozostaje w nim tak długo aż:

- uzmysłowi sobie utracone synostwo,
- zrozumie stan jakim się znajduje,
- zgłębi cel Wszechświata,
- przejdzie do zasadniczego zwrotu.

Po spełnieniu tych warunków powróci do „pierwotnego domu”.

4.7 Troska, Dziewięćoraka i Dwunastoraka a struktura człowieka

Biblia przedstawia człowieka jako A.D.M. Te trzy głoski przetłumaczono jako Adam. Są one odpowiednio określeniami dla ducha, duszy i ciała.

A – Aleph, liczba 1, stawanie się, objawienie, źródło z którego wywodzi się wszystko: DUCH

D – Daleth, liczba 4, znaczy wyrównujący albo drzwi, określenie działalności dla DUSZY

M – Mem, liczba 40, ten który kończy, który spełnia, który wykonuje, postać cielesna: CIAŁO

„Adam” nie jest więc określeniem pojedynczego człowieka lecz dotyczy ludzkości jako całości.

Powszechna Nauka, której wyznawcami są członkowie Wspólnoty Różokrzyża mówi o dziewięćorakiej strukturze człowieka. Ta dziewiątka dodatkowo podzielona jest na trzy główne części: dusza, duch i ciało. Dlatego też mówi się o postaci ducha, duszy i ciała.

Postać ducha przejawia się w trojkiej postaci:

- w duchu boskim,
- w duchu życia,
- w duchu ludzkim.

I tworzy tzw. Ducha Centralnego czyli Monadę, który reprezentuje następujące zasady:

- a) Kierująca czyli boska wola
- b) Budująca i utrzymująca czyli boska mądrość i miłość
- c) Kształtująca czyli boskie działanie

Postać duszy składa się z trzech aspektów:

- dusza rozumu,
- dusza odczuwania,
- dusza świadomości.

Na postać ciała składa się:

- zdolność myślenia,
- ciało pożądań,
- ciało fizyczne.

Zasada funkcjonowania tej struktury przedstawia się następująco:

1. Duch boski – duch boskiej woli, nosiciel boskiego planu przekazuje impulsy do duszy rozumu – postaci ognia, krwi mentalnej, od której przejmuje zdolność myślenia. Impulsy te docierają do zdolności myślenia jako substancja myślowa. Wola tworzy w zdolności myślenia myślókształt, czyli przygotowawczy obraz myślowy jako wprowadzenie do wykonania zadania. Narzędzie dusz, krew mentalna objawia się w materialnym mózgu jako fluid nerwów. Przenosi on substancję myślową z krwi mentalnej do materialnego mózgu.

2. Duch życia – duch boskiej miłości i mądrości objaśniający plan Boga, duch chrystusowy, boskie światło w człowieku. Przekazuje impulsy do duszy odczuwania – postać siły, krew astralna, od której przejmuje je ciało pożądań – ciało astralne, ciało pragnienia zbawienia. Impulsy te docierają do ciała astralnego jako wibracja pożądania, jako auryczne promieniowanie świetlne, wypełniające pole oddechu człowieka będące przedmiotem pożądania, pragnieniem zbawienia.

Konkludując - mądrość, wszystko pojmująca miłość widzi zadanie w swym zbawczym działaniu i pragnie jego wypełnienia. To pragnienie zbawienia jako służebna siła miłości wychodzi z centrum serca i objawia się we wspomnianych aurycznych wibracjach świetlnych. Narzędzie duszy, krew astralna objawia się w materialnym centrum serca za pośrednictwem krwi materialnej.

Jest jeszcze Duch ludzki czyli duch boskiego działania, wykonawca boskiego planu. Jego impulsy przejmuje dusza świadomości – postać życia, krew materialna, od której przejmuje je ciało fizyczne. Impulsy te przejawiają się w działaniu, w konkretnym czynie. Narzędzie duszy, krew materialna objawia się w limfie – odżywiającej i ochraniającej tkanki, organy i utrzymującej ciało fizyczne w stanie zdolnym do działania i do czynu.

Mamy postać dwunastorakiego człowieka, którego trzy zasady prowadzą do dziewięciu objawień.

4.8 Z czego zbudowany jest człowiek - Siedmiosiła

W prasubstancji, we wszechświecie, w obszarze siódmej sfery kosmicznej znajdują się siły i materiały z których zbudowany jest dziewięcioraki człowiek i przez które utrzymywany jest on w dziewięciorakiej istocie.

W tym kontekście rozróżnia się trzy pierwotne elementy:

- niewidzialny ogień,
- żywą wodę, prasubstancję,
- światło.

Oraz trzy elementy wtórne:

- powietrze,
- ziemię,
- wodę.

Ciemny niewidzialny ogień unosi się nad żywą wodą, w efekcie powstaje żar i światło. Ogień i żywa woda objawiają się jako światło. Równocześnie za pomocą światła z żywej wody i za pośrednictwem żaru tworzą się w drodze alchemicznej przemiany elementy wtórne, czyli ciała stałe (ziemia), płynne (woda) oraz gazy (powietrze). Z tych trzech elementów pierwotnych tworzą się trzy elementy wtórne przy pomocy LOGOS.

Zdaniem Lectorium Rosicrucianum istnieje Siedmiosała, święty Siedmioduch, który budzi wszechświat, dźwiga go i utrzymuje.

Świątynia człowieka

Dwunastoraki człowiek ma tabernakulum, czyli świątynię w swej własnej istocie. Wymienić należy trzy jego przybytki:

1. przybytek głowy, w którym promieniuje dwanaście znaków mikrokosmicznego zodiaku, odżywianych i prowadzonych przez siedem elementów,
2. przybytek serca, w nim znajduje się kadzielnica czyli mostek, z którego unosi się na zewnątrz i do środka oraz wzdłuż rdzenia kręgowego słodki zapach oraz arka przymierza czyli grasica,
3. przybytek miednicy – jest to ognisko działania, centrum sił eterycznych (materiałów budowlanych) odżywianych przez śledzionę.

Te trzy przybytki są anatomiczne i z racji swych funkcji bardzo ściśle związane ze sobą a ich współdziałanie w ujęciu duchowym jest wielkim świętym, cudem²³. Siły w przybytku miednicy przez osiem otworów Ossacrum (świętej kości) mogą wznieść się poprzez rdzeniową wieżę ognia duchowego aż do Świętego (przybytek głowy) i do świętego świętych (przybytek serca).

---

²³ Broszura Wspólnoty „Ciało ludzkie złożone z materii” (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 02.04.2015).

Obecnie tabernakulum jest dialektyczne. Dlatego też w przybytku głowy panuje świadomość biologiczna, w przybytku serca zwierzchnią władzę sprawują siły duszy niższego człowieka a w przybytku miednicy siły eteryczne są z tym całkowicie zgodne.

Zadanie dzisiejszego człowieka polega na tym aby wybudować nową świątynię. Przekształcić tabernakulum dialektyczne w duchowe.

4.9 Proces odnowy i ratowania świata

Budowa nowej świątyni przyjmuje w obecnych czasach formę „duchowo-atmosferycznego” zjawiska, na które ludzkość reaguje dwojako: samorzutnie, naturalną religijnością i ulegając duchowemu naporowi przypomnienia. Istnieje ponadto pewna, zdegenerowana klasa ludzi nie reagujących ani na pierwszy ani na drugi sposób, głuchych zarówno na religię jak na przypomnienie.

Człowiek religijny podatny jest na duchowo-atmosferyczny napór, dostrzega go, adoruje i stara się nań reagować. Ponieważ jednak nie posiada żadnego wspomnienia ani okultystycznego widzenia, nie wie w jaki sposób powinien zareagować. Z tego też powodu nie może rozwinąć się postępujący proces regeneracji, nie jest możliwa droga ku uświeceniu czy wtajemniczeniu. Z powodu braku prawdziwej wiedzy nie może dojść do rzeczywistej odnowy strukturalnej. Podporządkowuje się więc autorytetom, jest mistyczny, pobożny i pełen żarliwości ale brak mu jednak możliwości odnawiających.

Człowiek, w którym odzywa się przypomnienie, który przypomina sobie o swoim królestwie i szuka sposobu aby to królestwo urzeczywistnić charakteryzuje się tym, że: pragnie odzyskać to do czego został powołany, kroczy ku magicznemu doświadczeniu, pragnie własnymi siłami realizować w sobie i przez siebie nieokreślony jeszcze napór. Ponadto poprzez ćwiczenie chce uzyskać uwolnienie, szuka mocy i żyje złudzeniem, że takie królestwo da się osiągnąć w jego obecnym stanie i dotychczasowymi środkami. Jest to jednak niemożliwe gdyż dialektyczny człowiek – ciało i krew – nie może osiągnąć królestwa Boga.

Człowiek ze wspomnieniem, zorientowany jednocześnie na naturę najczęściej nie wyznaje żadnej religii. Chętnie stosuje coś takiego jak magiczny rytuał lecz prawdziwie religijna postawa jest mu obca. Nie szuka wewnętrznego przewodnictwa Boga i nie pyta o boską wolę. Szuka osiągnięć i władzy dla samego siebie. Dlatego Powszechna Nauka uprzedza człowieka, że musi zostać stworzony nowy człowiek, nowa świątynia.

Jedyną drogą wyzwolenia jest droga odbudowy tego co kiedyś zostało utracone. Musi człowiek uświadomić sobie, że utracił pierwotną siłę światła. Wtedy osiągnie on nowy religijny punkt widzenia, dotrze do nowej orientacji religijnej gdyż stanie się równocześnie człowiekiem religijnym jak i człowiekiem przypomnienia. Stanie się człowiekiem, który w swej uświadomionej zależności od Boga, kocha go ponad wszystko i liczy tylko na niego, człowiekiem, który przez własne wewnętrzne poznanie zdaje sobie sprawę z żywego połączenia z Bogiem

Człowiek posiadający przypomnienie, a zatem człowiek ezoteryczny może i musi być religijny, człowiek religijny może natomiast nie być ezoteryczny. Człowiek obdarzony przypomnieniem może się uczyć od człowieka głęboko religijnego jak być prawdziwie religijnym, odwrotny proces nie jest jednak możliwy. Dlatego też zadaniem ludzi posiadających przypomnienie jest wyjście naprzeciw człowiekowi religijnemu i zaoferowanie mu w sposób taktowny i stosowny do jego natury pomocy i przewodnictwa.

Każdy człowiek religijny czy ezoteryczny może i powinien doprowadzić do indywidualnego, bezpośredniego związku z promieniowaniem Chrystusa. Związek ten powinien być całkiem bezpośredni bez udziału innych osób a także wolny od autorytetów. Aby doprowadzić do tego związku potrzebna jest nowa metoda magiczna. W tym celu stworzone zostało nowe Światowe Bractwo, które opiera się na związku religii i magii. Jest to tak zwane nowe wolnomularstwo osadzone na pozytywnej, chrześcijańskiej podstawie.

W następstwie tej chrześcijańskiej magii we wszystkich krajach świata pojawiło się horyzontalne promieniowanie, nie dające się wyjaśnić na podstawie tego świata. Cała ludzkość poddana jest wpływowi tego promieniowania, którego pole obejmuje cały świat tworząc sieć ognistych świątyń. Człowiek prawspomnienia odnajduje kierunek ku prawdziwej ścieżce i w ten sposób dokonuje się wielkie dzieło ocalenia ludzkości poprzez neo-chrześcijańską magię Światowego Braterstwa Różokrzyża.

4. 10 Stosunek do innych wyznań

Człowiek jest nosicielem obrazu Boga. Poprzednio stanowił z Bogiem całkowitą jedność poprzez częściową świątynię. Sam człowiek był najwyższym kapłanem tej świątyni i królem swojego kompletnego mikrokosmosu. Gdy człowiek upadł i utracił swą doskonałość, utracił również wewnętrzny kontakt z Bogiem a więc życie w Bogu.

Aby więc z ludzkością mogła być mimo to utrzymana i aby ostatecznie umożliwić człowiekowi odnalezienie drogi powrotnej, rozwinęła się religia jako prośba służenia Bogu w zewnętrznej świątyni, w której kapłan jest niezbędnym pośrednikiem. Religijne objawienie w formie organizacji kościoła. Było ono częścią zadania szkoły duchowej. Tak więc ludzie z prawspomnieniem mogli podążać ścieżką dzięki wtajemniczeniu. Poza tym poprzez magię publicznych nabożeństw i uduchowanie kapłanów tworzyło się pole promieniowania, dzięki któremu także nie posiadający prawspomnienia doświadczali głębokich przeżyć i uświecenia.

Ten ideał ludzkiego postępowania zdegenerował się przez ludzkie niegodziwości. Kapłaństwo w praczasach zgrzeszyło nadużyciem mocy. Odtąd dwa typy ludzkie pograżały się coraz bardziej, aż do nadiru, w materię. W wyniku takiego rozwoju sytuacji pierwotny układ Boskich więzi i objawień nie mógł być dłużej utrzymany. W ten sposób powstał rozdział między szkołą duchową a kościołem. Ludzie z prawspomnieniem wspomagani byli przez szkołę duchową, zaś masy religijne przez kościół.

Przez utratę świadomego przeżywania pola siły oraz stopniowe wygaśnięcie wewnętrznego światła, nauczano nie posiadając wewnętrznej wiedzy. Tym sposobem kapłan stawał się uczonym w prawie i pismach świętych, a służba Bogu stawała się systemem formalnych, pozbawionych znaczenia praktyk.

Chrystus przyniósł ludzkości całkiem nowe posłannictwo i nauczył ją jak zbudować w sobie wewnętrzną świątynię, jak odnaleźć wewnątrz siebie drogę powrotu do Boga. Ukazał możliwość ponownego narodzenia poprzez przebudowę i odbudowę pierwotnego boskiego człowieka. Ta pierwotna, boska misja została na nowo podjęta przez szkołę duchową. Jest ona także realizowana za pośrednictwem światowego braterstwa pod postacią którego szkoła duchowa przybywa do ludzi z prawspomnieniem i ukazuje im metodę wtajemniczenia poprzez wymianę osobowości, czyli odrodzenie niebiańskiego człowieka.

Ludziom, którzy nie mają prawspomnienia objawia się na nowo w sposób bezosobowy, przy pomocy pola sił utrzymywanego przez system świątyń. W tym polu już bez starożytnych świątyń i bez pomocy kapłanów, którzy uzależniają ludzi i utrzymują ich w ślepotcie, głuchocie i niewiedzy także Inie posiadający prawspomnienia będą mogli spotkać Chrystusa. To jest właśnie ta misja, którą od początku nowej ery spełnia szkoła duchowa.

To co teraz nazywamy kościołem, czyli domem boga okazuje się więc wielką mistyfikacją, gdyż kościół w dalszym ciągu naucza prawa i pism świętych tak samo jak dawniej.

Pole sił, które utrzymuje światowe braterstwo i rozprzestrzenia się na cały świat oraz praca obejmująca cały świat są teraz zaktywizowane i podtrzymywane za pośrednictwem świątyń

ognia. Powoduje to powstanie pozytywnego zjawiska jakim jest izolowanie rzesz ludzi przynależnych do kościoła od ich przywódców. Ten proces wewnętrznego wyzwolenia mas utrzymywanych w iluzji dokonuje się w każdym człowieku jako jego własny wewnętrzny proces.

Dzieło to, winno być dokonane od najniższego poziomu ku górze ponieważ przy wewnętrznym uwolnieniu chodzi o stanie się świadomym a więc o samo uwolnienie.

4.11 Spirytyzm

Ciało eteryczne każdego człowieka składa się z czterech rodzajów eteru:

- chemicznego,
- życiowego,
- świetlnego,
- odzwierciedlającego.

Dzięki tym czterem eterom ciało materialne utrzymywane jest przy życiu. Także dzięki temu możliwe jest funkcjonowanie organiczne oraz zmysłowe, cała działalność mózgu oraz aktywność w sferze uczuć²⁴.

Należy rozgraniczyć dwa niższe oraz dwa wyższe etery, co oznacza, że jedne charakteryzują się niższą, drugie wyższą wibracją. Substancje eteryczne przy pomocy której człowiek myśli, posiada bardzo wysoką wibrację, podczas gdy etery z których zbudowane są komórki ludzkiego ciała odznaczają się stosunkowo niską wibracją. W przypadku zwykłych funkcji ciała potrzebne są dwa niższe etery, natomiast wtedy gdy człowiek występuje w życiu publicznym jako istota myśląca bądź czujna wymagane są dwa wyższe etery. Z chwilą śmierci następujące podział ciała eterycznego. Dwa niższe etery pozostają przy ciele, podczas gdy dwa wyższe przez jakiś czas są jeszcze związane ze zmarłym, chociaż często się zdarza, że także jakaś część niższych eterów wędruje dalej. Z chwilą gdy zmarły opuszcza obszar eteryczny, resztki jego postaci eterycznej nie mogą zostać zachowane. Ulegają rozkładowi, ulatniają się i zmarły nie może ich zatrzymać²⁵.

Jeżeli człowiek nie życzy sobie związania z ziemią, nie będzie czynił niczego co mogłoby zahamować proces rozpadu eterów. Jeśli jednak będzie się skłaniał ku ziemi, chciał za wszelką cenę zachować z nią związek, wówczas będzie robił wszystko aby uniemożliwić

---

²⁴ Broszura Wspólnoty o Spirytyzmie (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 09.04.2015).

²⁵ Ibidem.

proces rozkładu eteru. Będzie próbował wyrównać każdy ich ubytek a nawet swój stan posiadania eterów.

To jest przyczyną spirytyzmu wraz ze wszystkimi towarzyszącymi mu zjawiskami, takimi jak satanizm, związane z ziemią duchy itp. Chodzi w tym przypadku o pasożytnictwo oraz wykorzystanie ziemskiej sfery przez tysiące mieszkańców „trudniących się rabunkiem eterów”. Na tym polega spirytyzm „rabunek niższych a przede wszystkim dwóch wyższych eterów”.

Satanizm jest obecnie silniejszy niż kiedykolwiek i unosi się nad ziemią. Lectorium Rosicrucianum uważa, że satanizm rządzi obecnie światem.

Konkretna istota ze strefy przejściowej nie może sobie przyswoić obcych eterów. Ucieka się do wyrafinowanego manewru zaborczego. Polega on na wzięciu w posiadanie żyjącego na ziemi człowieka odznaczającego się podobną polaryzacją. Istota taka żyjąc kosztem swojej ofiary łączy się ze współnikami z którymi razem kontroluje całe kręgi ludzi pozbawiając je eterycznych i fosforycznych sił asymilowanych przy pomocy medium.

4.12 Medium w rozumieniu Lectorium Rosicrucianum

Zjawisko mediumizmu opiera się na wrażliwości, która powstaje w następujący sposób. Sfera auryczna pozostaje w całkowitej zgodności ze stanem bytu. Jest to określone pole vibracji zgodne z istotą krwi, którą otrzymuje się od rodziców i przodków i w której swoją rolę odgrywa mikrokosmiczna przeszłość. Jest ono poprzez oddychanie utrzymywane w równowadze ze stanem krwi, stanie zmysłowo-organicznym ciałem oraz ze świadomością. Równowaga ta utrzymywana jest w następujący sposób: myślenie, wola oraz odczuwanie stanowią trój jednię świadomościowej aktywności. Ciało uczuć kierowane przez ową trój jednię emituje na zewnątrz poprzez sternum (mostek) siedem promieni. Promieniowane to posiada właściwości zarówno odpychające jak i przyciągające. W ten sposób wydalone jest ze sfery aurycznej wszystko to co nie odpowiada ludzkiej istocie. Natomiast chętnie przyjmowane jest to co z nią harmonizuje.

Skoro tylko pole oddechu osiągnie ten stopień przygotowania, poprzez oddech zostaje połączone z krwią dzięki czemu siły oraz oddziaływanie pola oddechu przekazywane są wszystkim żywym organom. Dodatkowo poprzez asymilację przy pomocy kości nosowej przygotowane zostają w sposób bezpośredni bez udziału krwi centra mózgowe jako ogniska myślenia i woli. W ten sposób każdy człowiek zgodnie ze swoim stanem bytu jest w pewnym

sensie medium, gdyż jego świadomość otwarta jest na wszelkie oddziaływanie. Inaczej mówiąc prawie każdy człowiek nie jest samym sobą lecz kierowany jest przez siły znajdujące się poza nim.

Istnieją różne rodzaje mediumizmu dające się wyjaśnić na podstawie przeszłości człowieka:

- mediumizm atakujący i zniekształcający myślenie, wolę oraz odczuwanie,
- mediumizm naruszający organy zmysłów,
- mediumizm opanowujący gruczoły wewnętrznego wydzielania,
- mediumizm powodujący opętanie,
- mediumizm prowadzący do obłędu.

Pierwsza forma mediumizmu polegająca na wpływanu na myślenie, wolę i uczucia jest formą na którą cierpi cała ludzkość. Uprawiana jest w sposób zorganizowany aby odżywiać oraz utrzymywać satanizm. Druga forma medianizmu wpływająca na organy zmysłów wiąże się ze szczególną wrażliwością jednego lub kilku z nich. Trzecia forma polegająca na opanowaniu gruczołów wewnętrznego wydzielania popycha ludzi ku organicznym i funkcjonalnym odchyleniom ku wszelkiemu rodzajowi anomalii. Czwarta forma powodująca opętanie polega na konieczności przyjęcia przez danego człowieka do swojego ciała lub sfery aurycznej pewnych istot jako współmieszkańców. Są one pasożytami nie dającymi się już usunąć z systemu. Piąta forma mediumizmu związana z obłędem wstępuje wtedy gdy własna świadomość zostaje całkowicie wyparta.

Poprzez tych pięć form mediumizmu wraz z jego pomniejszych przejawami życie ludzkie, rozpatrywane wyłącznie na płaszczyźnie ziemsko-dialektycznej, zdegradowane zostaje do „podludzkiego” bytu. Rozwijają się choroby. Człowiek stacza się żyjąc w złym świecie pełnym niezrozumiałego cierpienia i trosk. Pijaństwo może wywołać wysoko rozwinięty mediumizm prowadzący w szybkim tempie do delirium tremens wskutek czego znikają w organizmie wszystkie naturalne mechanizmy obronne. Nałogowe palenie nikotyny stanowi przyczynę degeneracji przybytku serca a mianowicie ster rum (mostka), serca i mięśni klatki piersiowej będąc jednocześnie najczęstszą przyczyną paraliżu.

Każda kontrolująca grupa dopasowuje się do rodzaju spirytystycznego koła. Jeśli jest ono zorientowane religijnie, wtedy kontrolujący wykazują te same skłonności. Jeżeli koło jest okultystyczne, wtedy grupa kontrolująca też jest okulistyczna. Jeżeli grupa ma charakter humanitarny wówczas to samo można powiedzieć o kontrolujących. Każda kontrolująca

grupa usiłuje zapewnić sobie w swojej dziedzinie możliwie największe doświadczenie. Dlatego też istnieją medyczne, prorocze, humanitarne, religijne i okulistyczne aspiracje i sposoby postępowania. Bliżej można to wyjaśnić na przykładzie koła o celach medycznych: w wielu przypadkach osoby kontrolujące są ludźmi posiadającymi widzę medyczną. Ponieważ mogą oni badać chorych również w sferze delikatnej materii, posiadają więcej danych do postawienia prawidłowej diagnozy. Są w stanie obserwować działanie w ciele określonych sił oraz trucizną, a dzięki temu ich możliwości w dziedzinie środków leczniczych są znacznie większe. Jeżeli się porówna lekarza z tej i z tamtej strony to ich szanse są nierówne. Daje to możliwość manipulowania i wykorzystania ludźmi. Jeżeli w następstwie niewłaściwych lub złych myśli boli człowieka głowa, może usunąć on ból za pomocą tabletki aspiryny. Ulega iluzji wyleczenia albowiem usuwa ból lecz nie jego przyczynę. Nie jest zatem wyleczony. Zwalcza następstwo a przyczyny pozostały nienaruszone. Uwolnienie się od bólu nie powoduje żadnej zmiany jeżeli chodzi o ludzką duchowość. Aby można było mówić o wyleczeniu należałoby zastosować taki sposób leczenia, który zwalczyłby przede wszystkim duchowe przyczyny. Trzeba zastosować terapię która atakowałaby te duchowe przyczyny przy pomocy boskich, najwyższych środków leczniczych.

Istnieje także inny rodzaj iluzji, występujący z naturalnej konieczności podczas praktyk spirytystycznych. Jeżeli w pewnym pomieszczeniu utworzony został krąg spirytystyczny, to w wyniku jednakowych myśli, uczuć oraz woli powstaje krąg magnetyczny. Myśli, wola i uczucia skierowane są na wywoływanie duchów. Poprzez taki krąg magnetyczny powstaje światło oraz moce przyciągające i ukierunkowane promieniowanie wychodzące z przybytku serca obecnych tam i łączące się w snop światła. Może on się następnie zmienić w wielką siłę²⁶.

Światło niesie ze sobą również pewien dźwięk. Zatem w pomieszczeniu, w którym znajduje się krąg spirytystyczny, wibruje określony ton. W ten sposób zaprasza się duchy, które szybko przybywają widząc w tym ogromną korzyść. W tym celu najmocniejsza istota wyszukuje najbardziej korzystne medium, ustawia się z tyłu wpatrując w kark i poprzez rdzeń, przybytek głowy oraz przybytek serca kontroluje jego myśli, wolę i uczucia. Od czasu do czasu istota kontrolująca (duch) dmucha w nozdrza medium aby poprzez oddziaływanie na kość nosową móc wykorzystać do własnych celów myśli oraz wolę medium. Atmosfera duchów łączy się z magnetycznym kręgiem co objawia się zauważalnym chłodem. Zdarza się,

---

²⁶ Broszura Wspólnoty „Spirytyzm” (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 03.04.2015).

że istota kontrolująca posunie się do tego stopnia, że zaczyna poprzez medium przemawiać lub pisać. Wszystko co zostaje powiedziane lub napisane jest jedynie inscenizacją, przedstawieniem mającym zamaskować prawdziwy cel istoty kontrolującej a mianowicie rabunek eterów dla siebie oraz swoich popleczników. Duch kontrolujący jest również w stanie zmaterializować się. W tym celu przyciąga znajdujące się wokół niego siły eteryczne i fosforyczne, które odbiera mózgom i tarczycom biorącym udział w seansie osób. Owe siły fosforyczne należą do chemicznego obszaru ludzkiej sfery i dlatego też są widzialne dla zwykłych ludzi.

Uwolnić się od mediumizmu i zwalczać satanizm można jedynie zdaniem Lectorium Rosicrucianum poprzez:

- świadomy zwrot życiowy i poprawę życia od dołu ku górze,
- życie wolne od przemocy i pozbawione autorytetów,
- brak posłuchu podszeptom i odrzucenie wszelkich duchowych wpływów,
- Obiektywny stosunek do życia.

4.13 Hipnoza – magnetyzm – nakładanie rąk

Mianem hipnozy określa się pewien proces, w czasie którego ktoś kto posiada silną wolę może ją narzucić innemu. Dzięki zastosowaniu metody okultystycznej potrafi wprowadzić słabszego człowieka w rodzaj transu. W stanie owego transu ten słabszy cz powiek uczyni wszystko co zasugeruje hipnotyzer. Praktyki takie zalicza się do czarnej magii tak pod względem moralnym jak i fizycznym są w najwyższym stopniu niebezpieczne.

Hipnotyczny stan transu można wywołać dwoma sposobami:

- przez to, że hipnotyzer koncentruje się na me duli swojego obiektu;
- przy pomocy tak zwanego hipnotycznego spojrzenia poprzez skoncentrowania się na oczach.

Uczeń, wie że w głowie bierze swój początek dwanaście par nerwów mózgowych, które kierują organicznymi oraz innymi funkcjami życiowymi ciała. W wyniku koncentracji hipnotycznej działanie tych dwudziestu czterech włókien nerwowych zostaje całkowicie zakłócone. W czasie gdy człowiek znajduje się w stanie hipnotycznym dochodzi do rozdzielenia głowy od ciała eterycznego.

4.13.1 Magnetyzm oczami Lectorium Rosicrucianum

Uprawianie magnetyzmu stanowi niebezpieczeństwo zarówno dla magnetyzera jak i pacjenta. Stanowi również zagrożenie dla całej ludzkości. Rzeczywista przyczyna choroby zawsze znajduje się człowieku. Błędy przeszłości bądź teraźniejszości mszczą się na ciele osłabiając je oraz czyniąc podatnym na różne niebezpieczeństwa²⁷. W ciele życiowym można odnaleźć wierną kopię ludzkiego organizmu. Ciało to w zgodzie ze stanem bytu dostarcza ciału materialnemu tych sił, które konieczne są do utrzymania. Dzięki ciału życiowemu sfery planetarne oraz oddziałująca na nie siła międzyplanetarna jest przekazywana i transmitowana ciału fizycznemu. Każda komórka ludzkiego ciała posiada swój eteryczny duplikat. Jeśli zatem komórka eteryczna jest zdrowa odpowiadająca jej komórka materialna musi być także zdrowa. Myśli, uczucia, pragnienia oraz żądze wywierają ze swej strony stały wpływ na ciało życiowe.

W przypadku gdy jakiś organ człowieka jest chory obserwuje się że odpowiadający mu organ eteryczny niedomaga i wibruje w sposób chorobliwy. Gdy się skorzysta w leczeniu z pomocy magnetyzera, wprowadza on do ciała pacjenta swoje wibracje eteryczne i jego ciało życiowe zajmuje miejsce ciała życiowego pacjenta. W wyniku tego ingeruje on zarówno pod względem duchowym jak i cielesnym. Często zakłóca także działanie włókien nerwowych chorego wiążąc się z nim w sposób niepożądany. Przejmuje karman swojego pacjenta i wyniku tego prędzej czy później dozna wielu cierpień. Dlatego magnetyzm stanowi niebezpieczeństwo dla magnetyzera, pacjenta jak i dla całej ludzkości.

4.13.2 Niebezpieczeństwa dla magnetyzera

Magnetyzer odbiera pacjentowi jego chory fluid, dając mu w to miejsce swój zdrowy. Chory fluid składający się z eterów podąża poprzez ramiona magnetyzera ku górze, gdzie łączy się z eteryczną substancją jego własnego organizmu i rozplywa się on po całym ciele magnetyzera. Próby walki z udzielającą się szkodliwą substancją podejmowane przez naturalny mechanizm odpornościowy organizmu zdaniem Lectorium Rosicrucianum nie dają efektów. Organizm magnetyzera musi stać się ofiarą systematycznego zatruwania, niezależnie od tego jak bardzo jest silny. Najczęściej występującymi następstwami są poważne zaburzenia nerwowe, choroby nowotworowe i gruźlica.

---

²⁷Broszura Wspólnoty nr 5 z 1987 roku (Brak autora i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 26.04.2015).

4.13.3 Niebezpieczeństwa dla pacjenta

Usuwany przez magnetyzera chory fluid zwiany jest z siłami eterycznymi mającymi w ciele do wykonania swoje naturalne funkcje. W ten więc sposób organy wydzielania są eksploatowane i przeciążone. Siły eteryczne przenoszone z magnetyzera na chorego mają indywidualne cechy a ich skala wibracji jest tak osobista, że nie tylko nie mogą nigdy ułatwić działania organów wewnętrznego wydzielania lecz wywołują zupełną dezorganizację. Dochodzi do związania magnetyzera z pacjentem. Etery usunięte z pacjentów tworzą w pomieszczeniu w którym przyjmuje magnetyzer grubą, posiadającą ołowianoszary kolor warstwę zaścielającą. W substancji tej sięgającej nawet kilkunastu centymetrów pasożytują liczne, szkodliwe eteryczne zarazki i właśnie w takim środowisku przyjmowani są pacjenci²⁸.

4.13.4 Niebezpieczeństwa dla ludzkości

Usuwane z pomieszczeń magnetyzerów lub ludzi chorych etery są najczęściej cięższe od powietrza i zazwyczaj trafiają na ulicę. Etery spłukiwane wodą docierają do kanałów odpływowych i wód publicznych. Nikt nie jest w stanie kontrolować skutków tego zagrożenia jak również nikt w przypadku zachorowania nie potrafi postawić właściwej diagnozy. Członkowie Wspólnoty Różokrzyża sprzeciwiają się magnetycznym metodom leczenia oraz okultyzmowi.

4.14 Wegetarianizm, nikotyna, alkohol, narkotyki

Kandydat do Lectorium Rosicrucianum musi postawić sobie następujące pytanie. Jaki powinien być jego stosunek wobec takich problemów jak wegetarianizm, alkohol, nikotyna czy narkotyki?

Jak twierdzą wyznawcy Lectorium Rosicrucianum, jeśli postawa życiowa, jakiej wymaga Różokrzyż, dałaby się zrealizować w odpowiednim sposobie myślenia to w krótkim czasie liczba ich członków wzrosłaby o wiele tysięcy. Na przestrzeni lat poprzez kursy, wykłady i literaturę Różokrzyż pozyskał tysiące ludzi. Po pewnym czasie część musiała odejść ponieważ nie chcieli przyjąć związanych z tym konsekwencji.

---

²⁸ Pentagram nr 5 z 1987 roku (Brak autora) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 26.04.2015).

Wspólnota Różokrzyża uważa, że prawidłowa postawa życiowa charakteryzuje się trzema cechami:

- opiera się na myśleniu,
- znajduje swoje uzasadnienie w uczuciu,
- zaświadczana jest czynem poprzez akceptację konsekwencji.

Uczeń musi poprzez opartą o naukę gnostyczną postawę życiową, przezwyciężyć wszelkie opory jakie stawia mu stara nauka na drodze o ponowne przebudzenie się w boskiej naturze. Istnieje kilka istotnych do przezwyciężenia przeszkód by osiągnąć właściwą postawę życiową.

Na ścieżce istnieją przeszkody oraz wymagania dające się usunąć. Musi to być oczywiste dla umysłu, i odczuwane jako konieczność. Ponadto kandydat musi mieć chęć kroczenia ścieżką wyznaczoną przez Lectorium Rosicrucianum a tym samym siłę do podjęcia decyzji co do dalszej swojej drogi.

Do tej grupy przeszkód, których likwidacja leży w bezpośrednim zasięgu, należy spożywanie potraw mięsnych, palenie tytoniu, używanie alkoholu oraz narkotyków.

W stosunku do swoich uczniów Szkoła stawia wymagania przeprowadzenia reformy życiowej także w dziedzinie odżywiania się oraz stosowania używek. Wymaga wegetariańskiego sposobu życia, rezygnacji z palenia tytoniu, ze spożywania alkoholu oraz narkotyków. Zakazuje także noszenia futer i piór.

Zasadniczym składnikiem wszystkich pokarmów są siły zwane siłami świetlnymi, które wprowadzają ciało w pewien określony stan oraz otrzymują je w nim. Posiadają one różną wibrację i są powszechnie znane jako witaminy. Pożywienie pozbawione witamin nie posiada żadnej wartości. Owe związki sił świetlnych obecne są we wszystkich obszarach ducha. Człowiek zmuszony jest do przyjmowania ich w stanie związanym z substancjami i siłami organicznymi jako pokarm. Ciało ludzkie jest zdolne do korzystania ze związków witaminowych jako wyłącznego budulca organizmu. Konieczne są jeszcze siły eteryczne przyswajalne przez ciało życiowe oraz siły auryczne potrzebne ciału pożądań. Do tego dochodzą jeszcze siły myślowe przyciągane przez umysł oraz niezbędne elementy materialne w postaci białka, tłuszczu, soli mineralnych koniecznych do budowy i utrzymania ciała fizycznego.

Ciało oraz zwierzęca krew zawierają w sobie siły eteryczne lub astralne. Działają one na ludzkie ciało niszcząco, wiążą one bowiem ciało z ziemią i zwiększają jego opór. Dlatego też wegetarianizm jest podstawowym wymogiem dla uczniów Wspólnoty Różokrzyża.

Powszechna nauka mówi, że komórki ciała zwierzęcego użyte jako pokarm są dla niego szkodliwe. Szkody obserwuje się w trzech obszarach:

- sfera duchowa,
- sfera moralna,
- sfera materialna.

Prócz tego pokarm taki staje się powodem duchowych, psychicznych oraz organicznych defektów.

Każda komórka stanowi centrum sił, i jest przypisana do jednego organizmu. Dlatego też każda obca komórka wywołuje w ludzkim organizmie określone szkody. Proporcjonalnie do stopnia swego upadku i pogrążenia w materialnym polu życiowym, człowiek dopasował swoje pożywienie do odpowiadającego mu stanu życiowego.

Lectorium Rosicrucianum wymienia następujące pokarmy nazywane fazami.

1. Dieta owocowa składająca się z produktów świata roślin.
2. Dieta roślinna.
3. Dołączenie do diety produktów żywych zwierząt.
4. Dołączenie mięsa zabitych zwierząt.
5. Dołączenie alkoholu, co skutkuje ograniczeniem zdolności rozumowania.
6. Dołączenie nikotyny, która powoduje degenerację sfery aurycznej, przytłumienie życia nerwowego oraz świadomości.
7. Dołączenie sztucznego pokarmu oraz syntetycznych medykamentów powodujących zakłócenia w ciele życiowym poprzez mineralizację eteru życiowego.

Poprzez tych siedem faz człowiek stoczył się na dno swojego stratum. Ciało zostało związane i zdegenerowane, stało się chore z powodu samego sposobu odżywiania się i stosowania używek. Dla kandydata na ścieżce o uwolnienie konieczne jest w pierwszym rzędzie uwolnienie się od środków narkotycznych a więc likwidacja piątej, szóstej oraz siódmej fazy jego upadku²⁹. Argumentacja jest następująca:

- alkohol niszczy myślenie. Niewielka dawka działa na szyszynkę i przysadkę mózgową, usuwa w cień pozytywną świadomość czyniąc człowieka podatnym na wszelkiego rodzaju negatywne siły oraz wpływy.
- nikotyna – w sposób bezpośredni wywołuje degenerację systemu oddechowego, przybytku serca, krwi, organów płciowych oraz systemu nerwowego. Tytoń jest zieleń,

---

²⁹ Broszura Wspólnoty pod tytułem „Zasady wiary” (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 25.04.2015).

rośliną Marsa. Ten marsowy narkotyk wywiera wpływ na żelazo i hemoglobinę krwi, organy płciowe, nerwy motoryczne, lewą półkulę mózgową, ruchy mięśni, ciało pożądań, motoryczną część kręgosłupa oraz na odbytnicę. Nikotyna pobudza i czyni gwałtownym.

Alkohol działa na organizmem człowieka częściowo oraz przejściowo natomiast nikotyna całkowicie. Uzależnia ludzką istotę od ziemskich sił oraz duchów związanych z ziemią. Inne środki narkotyczne obok swoich specyficznych właściwości posiadają to samo działanie co alkohol i nikotyna.

Substancje syntetyczne znajdujące się w środkach spożywczych oraz leczniczych powodują odczłowieczenie ciała życiowego. Ciało życiowe traci przez to swoją osobistą wibrację upodabniając się w tym względzie do eteru planetarnego. W ten sposób człowiek ulega mineralizacji i jest to najgorszy stan krystalizacji oraz zmaterializowania.

Kandydat uwolniwszy się z piątej, szóstej oraz siódmej fazy swojego upadku, robi wszystko by uwolnić się od czwartej fazy: spożywania pokarmu mięsnego, produktów pochodzących z zabitych zwierząt. Pożywienie kandydata powinno składać się z owoców, warzyw, innych roślin jadalnych, niektórych ziół oraz produktów żywych zwierząt, takich jak produkty mleczne, a więc produkty zwierząt odżywiających się roślinami.

Dotychczasowy punkt widzenia na sprawy wegetarianizmu rozpatrywany był pod kątem Szkoły Duchowej oraz interesów jej uczniów. Istnieją również ważne etyczne względy, których nie wolno uczniowi nie docenić. Różokrzyż jest zdania, że wegetarianizm był o wiele bardziej skutecznym sposobem zapobiegania wojnom i innym atakom gwałtu niż wszelkie możliwe układy, uzgodnienia i sojusze oraz wszelkiego rodzaju układy polityczne. Stało się już regułą, że wszyscy powodowani etycznymi względami wegetarianie są humanitarni, są przeciwnikami wszelkiego gwałtu, są w każdych okolicznościach ludźmi pokojowymi. Etyczny wegetarianin głosi ponadto, że prawdziwy człowiek nie zabija życia posiadającego duszę, chyba, że w obronie własnej. Z uwagi na fakt, że uczeń Szkoły Duchowej powinien wszelkiemu życiu okazywać największy szacunek, także i on będzie wegetarianinem z pobudek etycznych.

Wegetarianizm z pobudek etycznych ubolewa nad cierpieniem zwierząt oraz okrucieństwem ludzi wobec zwierząt. Okrucieństwa w rzeźniach, przyjemność płynąca z myślistwa napawają go obrzydzeniem. Obrzydzeniem napawa go również to, że kobiety noszą futra i nie są w najmniejszym stopniu zaniepokojone faktem, że spowite są w skóry zwierząt, które zostały zamordowane wyłącznie dla zaspokojenia przyjemności. Oprócz motywów etycznych noszenie futer oraz ptasich piór jest niewskazane ze względów

okultystycznych. Pióra i zwierzęce włosy wytwarzają pole magnetyczne mające zdolności pozytywne i negatywne, emitujące oraz przyciągające. Skóra wyprawiona, zachowuje swoje właściwości również wtedy gdy zwierzę jest martwe. Jeżeli ktoś ubiera na siebie skórę zwierzęcą wtedy poddaje się wpływowi takiego zwierzęcego pola promieniowania. Istnieje jeszcze wegetarianizm użytkowy. Kierunek ten głosi, że wegetarianizm jest zdrowy. Nie jest to jednak prawdą. Jako metoda leczenia wegetarianizm posiada bardzo wiele pozytywnych aspektów, jednak podobnie jak w wielu innych metodach leczniczych poprawa jest tylko przejściowa. Wegetarianizm użytkowy zorientowany jedynie na zdrowie natury jest w stanie spowodować co najwyżej pewne opóźnienie procesów chorobowych.

Chcąc kroczyć ścieżką Różokrzyża uczeń powinien zestawiać pożywienie w następujący sposób:

- owoce, warzywa, tłuszcze roślinne, produkty zbożowe i zioła,
- mleko i produkty lecznicze,
- jaja.

Te produkty pochodzące bezpośrednio ze świata minerałów oraz królestwa roślin i zwierząt odżywiają ludzki organizm, zapewniają mu dynamiczną, normalną prężność. Uczeń nie może jednak zapominać o tym, że dla niego na ścieżce najważniejsze przede wszystkim są duchowe motywy wegetarianizmu.

4.15 Kosmiczna Dwój-Jednia czyli stosunek do kobiet i mężczyzn

Jeżeli uczeń pragnie kroczyć ścieżką duchowego oświecenia musi znać oraz poznawać prawa kosmicznej dwój-jedni i żyć zgodnie z nimi. Chodzi tu o stosunek między mężczyzną a kobietą, stosunek, który zdaniem Lectirium Rosicrucianum zdegenerowany jest bardziej niż jakakolwiek inna sfera życiowa.

Różokrzyzwocy uznają równość mężczyzny i kobiety pod względem duchowym, moralnym i materialnym. Dostrzegają oni jednak między nimi duże różnice, w tym fizyczne oraz trzy znajdujące się w wielkich centrach ludzkiego objawienia:

- centrum miednicy (różnice organiczne),
- centrum serca,
- centrum głowy.

Proces przemiany komórek mózgowych jest u kobiety inny niż u mężczyzny. Zupełnie inaczej działają gruczoły wewnętrznego wydzielania, inaczej wygląda funkcja rozrodcza.

Występują różnice w działaniu krwi oraz jej gruczołach. Również temperatura krwi jest inna. Z tych powodów jest oczywiste, że pod względem świadomości duszy oraz ciała mężczyzna i kobieta różnią się. Zarówno w obszarach subtelnej jak i grubej materii. Wynika to z faktu, że matryce na podstawie których dochodzi do potrójnej manifestacji, są w przypadku mężczyzny i kobiety różnego rodzaju. Wszystko co jest obecne w duchu musi objawiać się w materii. Różnice występujące w ciele mężczyzny i kobiety a sięgające aż do poziomu komórkowego, występują także w postaciach duszy i ducha oraz we wspomnianych pratypanach.

Członkowie Zakonu Różokrzyża twierdzą, że istnieje boskie stworzenie, mężczyzna, boskie stworzenie, kobieta, oraz, że oba te aspekty tworzą wspólną ludzką falę duchową³⁰. Te dwie strony ludzkiej fali życiowej muszą w pełni zwieńczyć boski plan, również w odniesieniu do swojego własnego powołania.

Praatom ludzkiej fali życiowej posiadał dwa jadra, dwie istności, które pod wieloma względami stanowiły wzajemne odbicie, były również organicznie ukształtowane z tej przyczyny, że duchowa myśl, tworząca podstawę obu jąder była różna.

Gnostyk wie, że mężczyzna posiada:

1. Pozytywnie spolaryzowane ciało materialne
2. Negatywnie spolaryzowane ciało życiowe
3. Pozytywnie spolaryzowane ciało pożądań
4. Negatywnie spolaryzowaną zdolność myślenia

Pod pojęciem pozytywny należy rozumieć: twórczy, dynamiczny, objawiający, emitujący.

Pod pojęciem negatywny otrzymujący, rodzący.

Istota kobiety spolaryzowana jest w sposób przeciwstawny:

1. Negatywnie pod względem ciała materialnego
2. Pozytywnie pod względem ciała życia
3. Negatywnie pod względem ciała pożądań
4. Pozytywnie pod względem zdolności myślenia

Ta przeciwna polaryzacja staje się podstawą do harmonijnego, wolnego, spontanicznego współdziałania. Staje się także podstawą dla rozwoju i wzniosłego objawienia. Jest to Boski dar w postaci kosmicznej dwój-jedni.

---

³⁰ Broszura Wspólnoty Mężczyzna i Kobieta (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 26.04.2015).

Za każdym mężczyzną stoi jakaś kobieta. Jeśli współdziałają oni między sobą jedynie na istniejących biologicznych i psychicznych różnicach, istniejących w świadomości ja, wtedy mamy zawsze do czynienia ze wzajemnym wyczyszczeniem, przy czym żadna ze stron nie ustępuje w tym względzie drugiej.

Rozpatrując tę zgodną z naturą współpracę otrzymać można następujący obraz:

- kobieta usiłuje zawsze wpłynąć na męski umysł i opanować go przy pomocy swojej pozytywnej zdolności myślenia,
  - jeżeli jej się to uda, wtedy budzi dzięki temu pozytywne męskie ciało pożądań,
  - w wyniku dynamiki męskiego pożądania, budzi się napór krwi, a ciało życiowe pobudza do aktywności ciała materialne,
  - ciało materialne przechodzi do działania.

Jeżeli człowiek ma zostać uratowany z koła dialektyki to do jego istoty musi wkroczyć obca siła, gdyż ratunek nie może być wynikiem współpracy między mężczyzną a kobietą z uwagi na to, iż współdziałanie to zostało zakłócone. W tym procesie ratunkowym Duch Święty wpływa na negatywną zdolność myślenia mężczyzny, w którego substancji mózgowej znajduje się nieuszkodzony punkt poruszania: szyszka, umożliwiając kontakt z ową siłą.

Taka ingerencja może dojść do skutku tylko i wyłącznie po zajściu fundamentalnej zmiany. Skoro tylko negatywne myślenie mężczyzny rozwinię się w duchu, budząc przez to ku nowemu życiu jego istotą uczuć i woli oraz ciało pożądań. Wtedy stan ten wybiera duży wpływ na negatywne ziemskie ciało pożądań, na ziemską istotę uczuć oraz woli. Powstaje wtedy taka sytuacja, że poprzez mężczyznę, pod wpływem ducha oba ciała pożądań zostają pobudzone do aktywności. Tak jak duch boży spotyka się z mężczyzną w przybytku tak z kobietą łączy się w przybytku serca. Można stwierdzić, że do spotkania dochodzi więc w następujący sposób:

- w przypadku mężczyzny głównie za pośrednictwem rozumu - jest to spotkanie w duchu ognia,
- w przypadku kobiety górę bierze aspekt moralny – jest to spotkanie w świetle duszy.

Oznacza to że otrzymany od Boga element ognia, mężczyzna musi przekazać kobieciej duszy i jej przybytkowi światła. Połączone w ten sposób rozum i moralność pozwolą ludziom przejść do uwalniającego działania. Jeśli obydwa ciała pożądań, istoty woli oraz uczuć zostaną w ten sposób pobudzone do aktywności, wtedy droga ku właściwemu postępowaniu – we współdziałaniu – stoi otworem, objawia się wtedy uwalniający czyn. Dzięki temu

procesowi, poprzez oczyszczone ciało pożądań oraz negatywny biegun zdolności myślenia, w istocie kobiety zostaje odbudowana kobieca zdolność myślenia w swojej uwalniającej, pozytywnej postaci. Gdy człowiek zostanie w ten sposób na nowo rozpalony w Bogu, stanie się wtedy możliwa wyzwalająca współpraca. Określana często przez członków Wspólnoty jako fakt stania się kosmiczną dwój-jednią³¹. Na tym powinno opierać się małżeństwo.

Mężczyzna jako Manos – myśliciel jest wspaniałością Boga. Kobieta jest wspaniałością mężczyzny. Można też spotkać się z określeniem, że kobieta jest światłem mężczyzny. We wspólnocie z Panem kobieta jest niczym bez mężczyzny, a mężczyzna niczym bez kobiety. Omawiając kosmiczną dwój-jednię należy zwrócić uwagę na bardzo duże znaczenie włosów, w szczególności owłosienia głowy kobiety i mężczyzny. Istnieje bowiem zdaniem Różokrzyża zasadnicza różnica między włosami kobiety i mężczyzny. Każdy włos jest osobnym organizmem i stanowi żywą cząstkę ludzkiego ciała. Każda cebulka włosowa znajdująca się w skórze głowy, posiada połączenie z krwią i nerwami poprzez które jest odżywiana. Włosy służą do odprowadzania na zewnątrz napięć pojawiających się w nerwach i we krwi oraz przyjęcia sił do organizmu. Stanowią one integralną część ciała życiowego. Włosy kobiece stanowią pole promieniowania. Ich zadaniem jest emisja. Włosy męskie tworzą pole odbioru a ich zadaniem jest asymilacja.

4.16 Stosunek do modlitwy

Różokrzyżowcom znana jest modlitwa. W ich przypadku nie ma jednak działania wynikającego z mistycznej potrzeby a w jeszcze mniejszym stopniu z przyzwyczajenia. Zerwali oni bowiem ze wszystkimi przyjętymi zwyczajami.

Modlitwa Różokrzyżowców opiera się na znajomości świadomego procesu. Kapłani wielu wyznań nakłaniają wiernych do częstej modlitwy. Chodzi tu o utrzymanie jedności kościoła poprzez magię kultu, sakramentów i magię modlitwy.

Człowiek modli się o bogactwo, władzę, sławę. Modląc się o miłość prosi o miłość w życiu seksualnym, miłość do swojej rasy, plemienia, ludu, miłość do swojej własnej osoby, miłość do dzieci, miłość do własności.

---

³¹ Broszura Wspólnoty Mężczyzna i kobieta (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 22.04.2015).

Pragnienie bogactwa wyraża poprzez troskę o zarobek, troskę o zabezpieczenie na starość, zapewnienie sobie emerytury, ukończenie studiów, dążenie do kariery, pragnienie zapewnienia swoim dzieciom dobrobytu.

Życie modlitewne człowieka zorientowane jest w takim kierunku, że wszelkiego rodzaju nieszczęścia pochodzące z zewnątrz lub z wewnątrz skłaniają znajdującego się w trudnym położeniu człowieka do samoutwierdzających modlitw.

Dla rozumiejącego nauki Lectorium Rosicrucianum człowieka nie mają takie nauki wartości. Człowiek rozumiejący nauki Różokrzyża modli się o doskonałość swojej duchowej istoty. Jego modlitwa poświęcona jest dobru ludzkości i wynika z bezinteresowności a nie z egoizmu. Modli się uczeń o miłość, która ogarnia wszystko i wszystkich, bogactwo, władzę i sławę aby stał się i był takim, aby życie jego głosiło czynem Boską chwałę. Prawdziwie wyzwaniem dla Ucznia Lectorium Rosicrucianum to modlitwa zgodna z zasadą zakazującą proszenia o cokolwiek dla swojego dialektycznego ja.

4.17 Pokój w ujęciu Lectorium Rosicrucianum

Pokój na ziemi jest zdaniem Lectorium Rosicrucianum typowym chrześcijańskim orędziem. Pomimo tego, że świat uważa się za chrześcijański, to jest on daleki od stanu pokoju. Znajduje się w stanie napięcia. Panuje opinia, że wyścigi zbrojeń muszą ulec wstrzymaniu. Mimo tego ryzyko wojny staje się coraz większe. Prowadzone są starania dla polepszenia warunków socjalnych a jednak niezadowolenie z tego powodu jest coraz większe. Ludzie nie ufają sobie nawzajem. Poza tym każdy obawia się każdego. Stan zewnętrzny jest zawsze odzwierciedleniem stanu wewnętrznego. W człowieku jest wszystko oprócz pokoju.

Prawdziwy pokój musi pochodzić z wewnętrznego stanu człowieka. Nie może być on urzeczywistniony z zewnątrz. W najlepszym razie może on być chwilowo stymulowany przy pomocy siły lub sankcji. Różokrzyż podkreśla, że nie następują zmiany w wewnętrznym stanie człowieka. Uczniowie Różokrzyża zauważają to i sądzą, że pokój jest nie do osiągnięcia w tej naturze, ponieważ w dialektyce nie może istnieć ani zewnętrzna ani wewnętrzna pewność. Przejawy życia w tej naturze są z zewnątrz i od wewnątrz poddawane ciągłym zmianom. Ta zmienność jest groźbą dla wszystkiego co znajduje się w naturze. Członkowie Wspólnoty Różokrzyża twierdzą ponadto, że tylko ten kto znalazł w życiu nienaruszalny fundament może doświadczyć pokoju. Dopiero wtedy człowiek może stać się

wewnętrznie spokojny. Ponieważ takiego fundamentu nie można znaleźć w naszej naturze, wielcy ludzie, Boscy wysłannicy przychodzą okresowo do ludzkości by zakładać szkoły duchowe z pomocą braterstwa. Przynoszą oni posłannictwo dialektycznemu światu, zwracając się do tych, którzy są otwarci na ich nauki.

Tylko ten kto przyjął i realizuje nauki Różokrzyża może mówić o pokoju.

4.18 Krytyka

Dla ucznia Szkoły Duchowej Złotego Różokrzyża ważnym elementem jego postawy, jego postępowania jest wolność od krytyki. Równocześnie nic nie wydaje się bardziej nonsensowne, pozbawione logiki i przeciwne naturze niż właśnie ów brak krytyki. Wydaje się tak nie tylko temu dla kogo nauka szkoły Różokrzyża jest obca ale także samym uczniom. Krytyka, myśli, opinie, słowa i dyskusje przeciwstawiające sobie ludzi przenikają mentalne i astralne pole życia ludzkości. Utrzymują je w stanie podniecenia i zatruwają je całkowicie dla sił uwalniających.

Dzieje się tak w przypadku wielkich światowych ruchów ideologicznych, systemów religijnych i socjalno-politycznych atakujących się orężem argumentów i dążących do wzajemnego unicestwienia nie tylko za pomocą materialnej broni lecz przede wszystkim przy pomocy krytyki. Dzieje się tak również przypadku ludzi w ich osobistych stosunkach.

Krytyka każdemu dostarcza każdego dnia cierpień a mimo tego uważana jest za coś pozytywnego.

Sądzi się że jest to jedyny środek wskazania tego co lepsze i usunięcia tego co gorsze. Wiele osób pomimo tego, że odrzuca krytykę złośliwą i negatywną, to aprobeuje krytykę konstruktywną i pozytywną, która w ogólnym przeświadczeniu stanowi niezbędne narzędzie i gwarantuje postęp.

Krytyka jest w polu życiowym wszechobecna, ponieważ jest ona wyrazem powszechnego instynktu zachowania samych siebie i obrony. Każdy indywidualnie, każda grupa ma swoje normy, swój własny system różny od innych. Każdy sądzi według własnych norm i niewiele spraw opiera się tym sądom.

Często uważa się, że cudze normy stanowią zagrożenie dla ugruntowanego osobistego ładu. Atak i obrona rozniecają światową walkę, w której orężem jest krytyka. Zwycięża raz jeden raz drugi a ten który zwyciężył uważa, że zrobił krok do przodu. Tymczasem nowy ład w harmonii z prawami Boskimi nie będzie mógł zapanować tak długo jak długo każdy będzie

broniał swego własnego systemu, narzucał go innym. Dlatego też wolność od krytyki jest warunkiem powrotu do jedności z pierwotnymi prawami życiowymi, na bazie których wszelki byt ewoluuje w wolności, w harmonii z Bogiem i otaczającym go światem. Jest to powód dla którego koniecznym jest porzucić wszelkie normy opierające się na naszym własnym, ograniczonym systemie ażeby móc odkryć inne normy obejmujące wszystkich i służące wszystkim³².

Trzeba zastanowić się co zrobić by pojawiło się prawdziwe zrozumienie – rzeczywistości dnia codziennego, nie mówiąc o ładzie wiecznym. W jaki sposób mogłaby zapanować cisza, pierwszy warunek dla otwarcia i dojścia do świadomości, że bezzasadna krytyka jest złem. W jaki sposób rozwinąć się może łagodność, zrozumienie i cierpliwość jeśli na każdym kroku krytyka rani ciało i duszę ?

Krytyka, którą rozsiewa ludzkość wokół siebie zostawia ślady w istocie wewnętrznej. Rodzi się pytanie czy krytykujący nie doprowadza do pogorszenia się sytuacji wokół niego przez swoją krytykę? Krytyka przeszkadza w narodzinach nowych idei, w zaprowadzeniu nowego ładu, nie tylko w człowieku spoza szkoły ale także w uczniach. Oddziaływanie krytyki dławi wszelkie nowe życie w innych. Poza tym jaka istota ludzka jest na tyle niezależna by mogła żyć w ciszy i wolności, cierpliwie i bez krytyki jeśli ze wszystkich stron osaczona była krytyką. Wobec krytyki wszystko sztywnieje, twardnieje staje się jak skała. Nawet jeśli ktoś miałby uprawiać krytykę pozytywną, próbując zmienić samego siebie to byłaby to zmiana w obrębie jego idei i nie miałyby nic wspólnego z nowym życiem. Nie byłaby to zmiana oparta o dojrzałość człowieka wewnętrznego. W związku z tym nie byłaby trwała. Każdy uczeń na swojej ścieżce ponosi odpowiedzialność wobec samego siebie i świata. Jest to odpowiedzialność za narodziny pierwotnego ładu w nim. Odpowiedzialność może rozegrać się w stanie wolnym od krytyki. Pojawia się pytanie: jak dojść do wolności od krytyki? Czy brak krytyki nie stanowi ryzyka wywołania chaosu, ponieważ każdy będzie robił to co uważa za stosowne. Czy obywatele pozbawieni zmysłu krytycznego nie pozostawią władzom możliwości samowoli. A brak krytyki ze strony uczniów szkoły duchowej – czy nie pociągnąłby za sobą tego, że osoby odpowiedzialne za szkołę duchową nie będące przecież nieomylnymi brnęłyby dalej w swoich błędach? Tego rodzaju pytania wydadzą się uzasadnione tylko temu kto rozumie brak krytyki jedynie jako zlecenie pozwalające na osiągnięcie pewnego celu, a więc jako obowiązek nałożony przez innych. Ktoś taki dostrzega jedynie niebezpieczne konsekwencje braku krytyki. Kiedy stara się by

---

³². Broszura Wspólnoty- Nasz System (Brak autora daty i miejsca wydania) www.zloty-rozokrzyz.org (data odczytu 26.04.2015).

powściągnąć krytykę nie dzieje się nic nowego, nie zachodzi żadna nowa sytuacja, która wyeliminowałaby te konsekwencje braku krytyki.

Tymczasem od ucznia nie wymaga się powściągnięcia w nim wszelkiej krytyki. Brak krytyki pojawia się kiedy człowiek zrozumie negatywne konsekwencje krytyki, dla niego samego i dla innych. Kiedy dąży do nowego stanu bytu i kiedy stopniowo objawia ten nowy stan na podstawie swego dążenia. Stan ten charakteryzuje się otwarciem na nowe siły wieczności, na siły, które łączą człowieka z wiecznością i kierują go aby żył w wolności, w jedności i prawdzie bez troszczenia się o zabezpieczenie samego siebie. Znosi krytykę sprawiedliwą i niesprawiedliwą, wymierzoną przeciw jego osobie, ponieważ ma pewność tego, że wszelki błąd i wszelka niezbędna krytyka zniknie w końcu w nowym polu życia. Normy wedle których inni go oceniają mają dla niego ograniczoną wartość, ponieważ uznaje on tylko jedną nową miarę wieczną, którą pochłania osobowość i jej instynkt samoobrony, miarę pierwotnego Boskiego ładu. Człowiek powinien zapoznać się z każdą krytyką by sprawdzić czy w stosunku do norm społecznych jest ona słuszna i jeśli tak to się do niej dostosuje.

4.19 Stosunek do Biblii

Biblia traktowana jest przez różokrzyżowców jako zwięzły podręcznik życia a także jako świadectwo powszechnej nauki.

Lectorium Rosicrucianum uważa, że wiele osób nie rozumie Biblii z następujących powodów:

1. Ze względu na istotę i wpływ nowoczesnej oraz historyczno – materialistycznej krytyki.
2. Z powodu chaosu jaki powstał w wyniku błędnego pojmowania Biblii.
3. W wyniku zniekształceń w tłumaczeniach.
4. W wyniku postawy teologów.

Różokrzyżowcy odrzucają wszelką manipulację Biblią oraz interpretację Biblii przez teologów. Stoją na stanowisku, że wykształcenie teologiczne nikomu nie daje Boskiej mądrości. Jeżeli teolog posiada duchowy format to nie dzięki Biblii ale mimo Niej.

Różokrzyż zabrania uczniowi powoływania się przy ocenie Biblii na związki teologii z Biblią oraz kościołem i chrześcijaństwem. Z ich nauki wynika, że „mimo, iż Biblia, a szczególnie Stary Testament jest trafnym przykładem jak ciemne moce na przestrzeni dziejów potrafiły najwznioślejsze boskie prawdy pomieszać w najbardziej perfidny sposób

z kłamstwami i nadużyć ich posługując się fałszerstwami”³³ to księga ta w swojej mądrości jest manifestacją Powszechną Nauki ale nie jest Powszechną Nauką dając świadectwo o Boskiej prawdzie.

Zdaniem Różokrzyżowców wszystkie księgi mądrości zawierają objawienia. W tych księgach można znaleźć wiele punktów wspólnych. Występuje też wiele przeciwstawnych poglądów. Tylko człowiek dialektyczny może zrozumieć sens w nich zawarty. Pismo Święte nie jest przeznaczone dla szerokich mas bowiem jest ono niepoznawalne dla tych, którzy nie są dostatecznie szlachetni aby je zrozumieć. Biblię można traktować jako książkę będącą produktem kultury nie posiadającą zbawczych aspektów. Dlatego Różokrzyż jest przeciwny takiemu używaniu Biblii jak to jest w zwyczaju w kręgach ezoterycznych gdzie wszystko co się głosi i udowadnia wywodzi się z tej Księgi. Rozumienia Biblii można się nauczyć jedynie w Szkole Duchowej gdzie uczeń przechodzi przemianę duchową z wyłączeniem osób pośredniczących między Bogiem a człowiekiem a więc bez hierarchii kościelnej i bez kapłanów.

4.20 Uniwersalizm w ujęciu Różokrzyżowców

Zdaniem Bractwa Różokrzyża uniwersalna nauka jest świadectwem uniwersalizmu wyrażonym w ludzkich kategoriach. Nauka ta została przeznaczona dla istot zamieszkujących Uniwersalizm gdyż jest ona zewnętrzną manifestacją wszelkiej istotności. W Bogu w przyczynie do której można zbliżyć się w bardzo ograniczonym stopniu gdyż każde przybliżenie będzie zawsze niedoskonałe nie ma uniwersalnej nauki. Przyczyna jest niepoznawalna. Poznaje się tylko jej skutki. Uniwersalna nauka jest wzajemnym oddziaływaniem między następstwami a ich przyczyną, między sensem a bezsensem. Jest natchnieniem wszystkich tradycji służb Bożych oraz nauk tajemnych. Uosabia ona życie we wszystkich systemach stworzonych przez człowieka w celu przedłużenia egzystencji wynikłej z przyczyny. Jest linią nośną pozwalającą na dotarcie od czegoś ku nicości, od ograniczoności ku ograniczoności, od skończoności ku nieskończoności, od człowieka do tego co w człowieku boskie i wreszcie od krzyża do róży i róży do krzyża.

Różokrzyż jest nauką uniwersalną reprezentowaną przez ludzi noszących w sobie sygnaturę Uniwersum. Słońce, strumień siły pochodzący od Ojca z prapoczątkiem wszelkiego ruchu jest Chrystusem oddechem uniwersalnej nauki. Człowiek, który zostaje strawiony przez

---

³³ Szkoła Różokrzyża. Krótki przegląd nauki i pól działania, przekład, A. Merker.

ten ogień i zaświadcza o tej nauce jest „Chrystianem”. Świadectwem uniwersalizmu wskazującym jak człowiek powinien go realizować jest Christian Rosenkreuz czyli założyciel Bractwa. Jak uważają członkowie Bractwa w jego postaci zawarte są wszystkie impulsy mądrości, jakie kiedykolwiek spłynęły na ziemię . Do jego pola eterycznego można zbliżyć się z różnych stron.

Przejawem wszystkich impulsów mądrości, jakie kiedykolwiek spłynęły na ziemię jest Nauka Uniwersalna, którą mogą głosić uczniowie Lectorium Rosicrucianum.

Aby być uczniem konieczne jest przewyciężenie dialektycznej, czyli ziemskiej świadomości, ażeby jej miejsce mogła zająć nowa, niebiańska świadomość. Jest to wymóg konieczny, jest to konieczny warunek, ponieważ obecność jednej świadomości wyklucza obecność drugiej. Gdzie jest światło, tam nie może być jednocześnie ciemności, gdzie jest przyjaźń, tam nie może być zarazem wrogości. Nie można z jednej strony zabiegać o dobra tego świata, a z drugiej strony oczekiwać odziedziczenia Królestwa Boga. Kto poważnie myśli o powrocie do dawnego stanu „cichego obcowania z Bogiem”, kto dąży do tego, by odtworzyć więź z pierwotnym Królestwem Boga, ten znajdzie drzwi Szkoły Duchowej szeroko otwarte. Nie naucza się w niej żadnej nowej nauki, nie głosi się żadnej nowej filozofii, lecz przekazuje się czystą Naukę Powszechną.

Zamiast Zakończenia. Stosunek Wyznania do problemów społecznych i wojny

Wspólnota Religijna Lektorium Rossikrucianum - Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża. Uważa, że prawidłowa postawa życiowa charakteryzuje się trzema cechami: opiera się na myśleniu, znajduje swoje uzasadnienie w uczuciu i zaświadczona jest czynem poprzez akceptację konsekwencji. Nie ma żadnego oficjalnego stanowiska w sprawie przerywania ciąży, eutanazji, czy stosowaniu środków antykoncepcyjnych. W tej dziedzinie każdy członek wspólnoty ma pozostawać wolny w swoich poglądach. Różokrzyżowcy uważają, że zagrożeniem dla przyszłości ludzkości jest przeludnienie, gdyż dotyka ono przede wszystkim kraje ubogie i powiększa ich nędzę. Wszyscy musimy nauczyć się lepiej gospodarować zasobami ziemi i rozdzielać lepiej jej bogactwa. Wiadomo, że naturalne bogactwa się wyczerpują. Antykoncepcja może więc stać się skutecznym sposobem regulacji przyrostu naturalnego. Przerywanie ciąży należy traktować poważnie, ale istnieją okoliczności, które ją usprawiedliwiają. Powinna być podejmowana w wyniku wyboru opartego na własnej etyce a nie ze względu na jakiegokolwiek dogmaty religijne³⁴.

Kandydat chcąc przystąpić do Wspólnoty Religijnej - Lektorium Rosikrucianum, Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża odpowiada na pytania dotyczące jego dotychczasowego życia, w tym przynależności organizacyjnych oraz zażywania narkotyków. Zobowiązuje się do przyjęcia zasad wiary w tym między innymi przestrzegania zasad wegetarianizmu, zakazu używania alkoholu, nikotyny oraz wszelkich substancji syntetycznych w żywności i lekarstwach. Musi również zobowiązać się, że nie będzie używał futer zwierzęcych, odrzucić ekumenizm i myśleć o spopieleniu zwłok. Poprzez swoją postawę życiową członkowie Wspólnoty powinni dążyć do doskonałości³⁵.

Członkowie Wspólnoty Lektorium Rossicrucianum zobowiązują się, że będą respektować inne uznane i funkcjonujące w kraju instytucje, nie będą prowadzić działalności sprzecznej z obowiązującym porządkiem prawnym, nie wywołają poprzez swoją działalność zgorszenia opinii publicznej i nie naruszą dobrych obyczajów.

---

³⁴Por. T. Mędzelowski, *Mniejszości religijne w Polsce po 1989 roku w ujęciu filozofii polityki*, Tarnów 2013, s. 131. Por. Broszura Wspólnoty, „Nasz system”/brak roku, daty i miejsca wydania/, por. Szkoła Różokrzyża i krótki przegląd nauki i pól działania w przekładzie z j. niemieckiego J. Marker, por Broszura wspólnoty, „Duchowy Testament”. (Brak roku i miejsca wydania).

³⁵Ibidem, s. 141, Por. Broszura Wspólnoty, „Nasz system”(Brak daty i miejsca wydania).

Uczeń Szkoły Duchowej Złotego Różokrzyża powinien dążyć do takiego postępowania, które będzie wolne będą od krytyki. Krytyka myśli, opinie, słowa i dyskusje, przeciwstawiające sobie ludzi, utrzymują w stanie podniecenia i zatruwają świadomość. Dzieje się tak w przypadku wielkich światowych ruchów ideologicznych, systemów religijnych i socjalno - politycznych dążących do wzajemnego unicestwienia nie tylko za pomocą materialnej broni, lecz przede wszystkim przy pomocy krytyki. Dzieje się tak również w osobistych stosunkach. Wolność od krytyki jest warunkiem „powrotu do jedności z pierwotnymi prawami życiowymi, na łonie, których wszelki byt ewoluuje w wolności w harmonii z Bogiem, swym bliźnim i otaczającym go światem”³⁶.

Lektorium Rosicrucianum, Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża uważa również, że wegetarianizm jest o wiele bardziej skutecznym sposobem zapobiegania wojnom i innym atakom gwałtu niż wszelkie możliwe układy polityczne, uzgodnienia i sojusze. Jest ich zdaniem regułą, że wszyscy powodowani etycznymi względami wegetarianie są humanitarni, są przeciwnikami wszelkiego gwałtu i są w każdych okolicznościach ludźmi pokojowo nastawionymi. Etyczny wegetarianizm głosi, że prawdziwy człowiek nie zabija życia posiadającego duszę.

Pojęcie „pokój na ziemi” oceniają Różokrzyżowcy jako typowe chrześcijańskie orędzie i chociaż Europa uważa się za chrześcijańską, to jednak jest daleka od stanu pokoju, a ryzyko wojny jest coraz większe. Człowiek człowiekowi nie ufa, a stan zewnętrzny jest odzwierciedleniem odczuć wewnętrznych. We wnętrzu człowieka brakuje pokoju. Pokój musi pochodzić z wewnętrznego stanu człowieka i nie może być on urzeczywistniany o ile jest nakazem zewnętrznym. Przejawy życia są poddawane zarówno z zewnątrz, jak i z wewnątrz ciągłym zmianom. Ta zmienność przynosi zagrożenie. Człowiek staje się wewnętrznie spokojny, jeżeli odnajdzie w życiu nienaruszalny fundament. Ponieważ takiego fundamentu nie można odnaleźć w ludzkiej naturze pomocą przychodzą okresowo ludzkości boscy wysłannicy, by zakładać Szkoły Duchowe i szerzyć braterstwo. Przynoszą oni posłannictwo światu.

Uczeń Szkoły Duchowej Złotego Różokrzyża powinien dążyć do takiego postępowania i do nowej postawy, które wolne będą od krytyki. Krytyka myśli, opinie, słowa i dyskusje przeciwstawiające sobie ludzi przenikają mentalny i astralny wymiar życia ludzkości, wywołują stan podniecenia i zatruwają świadomość. Dzieje się tak w przypadku

---

³⁶ Ibidem, s. 141, Por. Broszura Wspólnoty, „Nasz system” (Brak autora daty i miejsca wydania).

wielkich światowych ruchów ideologicznych, systemów religijnych i politycznych dążących do wzajemnego unicestwienia nie tylko za pomocą materialnej broni, lecz przede wszystkim przy pomocy krytyki. Dzieje się tak również w przypadku ludzi w ich osobistych stosunkach. Wolność od krytyki jest warunkiem „powrotu do jedności z pierwotnymi prawami życiowymi, na łonie, których wszelki byt ewoluuje w wolności w harmonii z Bogiem, swym bliźnim i otaczającym go światem”³⁷.

---

³⁷Ibidem, s. 152, Por. Broszura Wspólnoty , „Nasz system” (Brak daty i miejsca wydania).

Bibliografia:

I. Prace źródłowe

Broszura Wspólnoty „Ciało ludzkie złożone z wrogów materii”

Broszura Wspólnoty „Duchowy testament”

Broszura Wspólnoty „Grzech i kara”

Broszura Wspólnoty „Mężczyzna i kobieta”

Broszura Wspólnoty „Nasz system”

Broszura Wspólnoty „O powszechnej nauce”

Broszura Wspólnoty „ O spirytyzmie”

Broszura Wspólnoty „Reinkarnacja”

Broszura Wspólnoty „Spojrzenie na materię”

Broszura Wspólnoty „Zasady wiary”

List orientacyjny Wspólnoty „Prawdziwy sens życia”

Pentagram - Wydawnictwo Wspólnoty nr 2/ 1986

Pentagram – Wydawnictwo Wspólnoty nr 5/1987

„Szkola Różokrzyża. Krótki przegląd nauki i pól działania” – przekład A. Merker

II. Opracowania

E. Barker, Nowe ruchy religijne, Nomos, Kraków 1997

P. Borecki, Równouprawnienie wyznań w prawie polskim w: Myśl Ekonomiczna i Prawna nr 2, Warszawa 2007

P. Borecki, Cz, Janik, Prawo wewnętrzne nierzymskokatolickich Związków Wyznaniowych w Polsce, Dom Wydawniczy Elipsa, Warszawa 2012

M. Burrell, J. Allan, Nie wszyscy są jednego ducha, PAX, Warszawa 1988

Z. Danielewicz, Między kościołem a sektą, Biblioteka Więzi, Warszawa 1999

T. Doktor, Typologia nowych ruchów religijnych i jej wskaźniki empiryczne w: Nomos nr 39/40, Kraków 1992

Encyklopedia politologii, t. 4: Myśl społeczna i ruchy polityczne współczesnego świata, pod. red. Marka Żmigrodzkiego, Zakamycze, Kraków 2000

P. Frankowski, Grupy wyznaniowe w Gdańsku, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005

Leksykon religioznawczy, Wydawnictwo Współczesne, Warszawa 1998

J. Mariański, Religia i Kościół między tradycją i ponowoczesnością. Studium socjologiczne, Kraków 1997

T. Mędzelowski, Mniejszości religijne w Polsce po 1989 roku w ujęciu filozofii polityki, Wyższa Szkoła Biznesu – National-Louis University z siedzibą w Nowym Sączu Tarnów 2013

T. Mędzelowski, Bractwo Różokrzyżowców w: Tarnowski Magazyn Informacyjny TEMI Tarnów, 9 maja 1991

T. Mędzelowski, Lektorium Rosikrucianum Międzynarodowa Szkoła Duchowa Złotego Różokrzyża w: Dziennik Polski nr 53 /3 Tarnów 1993

Z. Pasek, Charakterystyka kościołów i związków religijnych zarejestrowanych w Polsce w latach 1988- 1995 w: Nomos nr 11, Kraków 1995

Z. Pawłowicz, Kościół i sekty w Polsce, Wydaw. Diecezji Gdańskiej, Gdańsk 1992

Przegląd Religioznawczy nr 1-2 /187-188/, Warszawa 1998

Przegląd Religioznawczy nr 3-4 /189-190/, Warszawa 1998

K. Urban, Mniejszości religijne w Polsce 1945 – 1991, Zakład Wydawniczy Nomos, Kraków 1994

III. Źródła internetowe

www.encyklopedia.pwn.pl

www.rozokrzyz.pl

www.zloty-rozokrzyz.org